

PRAMUKHANDHRA

32nd Year of Publication

We carry the news and views of Telugus

వ్యవస్థాపకులు
శ్రీ గాంధీ శ్రీరామారావు

32 వ సంవత్సరం

ప్రమోదమార్గం

₹.15

జూన్ 2026

THE ONE AND ONLY TELUGU MAGAZINE CIRCULATED IN USA, UK, CANADA, GERMANY, AUSTRALIA, MAURITIUS, SOUTH AFRICA, UAE, KUWAIT, SINGAPORE, MALAYSIA & ALL OVER INDIA

శ్రీ మీనా ఫుడ్స్

నాణ్యమైన బస్, బ్రెడ్లు, రస్కులు
& బిస్కెట్స్ తయారుచేయబడును

డో.నెం. 2-2, కుముదవల్లి (V), భీమవరం - 534 210
పాలకోడేరు మండలం, ప॥గో॥జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్.

www.meenafoods.com, Yahoo : Info@meenafoods.yahoo.com

ప్రముఖాంధ్ర

ప్రపంచ తెలుగుల మానస పత్రిక

జూన్ 2026

సంపుటి : 32 **378** సంచిక : 6

భారతీయ స్వాభిమానాన్ని నష్టపరచనని ప్రతి భారతీయుడు శపథం చేయాలి!

భారతదేశంలో వుండే ప్రతి పౌరునిలోను తాను భారతీయుడననే భావన కలుగకపోవడం, ప్రతి ఒక్కరి హృదయంలోను దేశభక్తి ప్రతిబింబించకపోవటం , ఇది నా మాతృభూమి, ఈ భూమే నాకు జన్మ నిచ్చింది. మనుగడకు కావలసిన వనరుల నిచ్చింది. నాలోని రక్తం , మాంసం, కండరాలు, భుక్తి శక్తిలను ప్రసాదించిన నా దేశమాతకు , నా దేశాభ్యున్నతికి, చివరి రక్తపు బొట్టున్నంతవరకు శ్రమిస్తాను. ఈ దేశ మట్టినుంచి పుట్టిన ఈ దేశంలో ప్రాసం ఉన్నంతవరకు దేశమాత పరువుకోసం, సోదర ప్రజల క్షేమం కొరకు శ్రమిస్తాను. దేశ సౌభాగ్యాన్ని విచ్చిన మనసుతో విధ్వంసం కలిగించేవారిని గర్హిస్తూ, ప్రాణాలను పణంగా పెట్టి పోరాడతానని శపథం చేయాలి.

ఈ దేశ గాలులు పీలుస్తూ, ఈ దేశ నదీజలాలను ఆస్వాదిస్తున్న నేను భారత పౌరునిగా కర్తవ్యనిష్ఠుడినై స్వయం సమర్థ సంస్కారవంతమైన దేశంగా, భారత స్వాభిమాన సిద్ధాంతాలు, సందేశాలను ఇరుగు పొరుగులకు పంచి పెంచుటకు, దేశ సమగ్రత , సమైక్యతలను కాపాడుటకు నేను , నా పరివార జనం, ఏకతా భావాన్ని కలిగియుంటూ ప్రగతి మార్గాలను అన్వేషిస్తాను.

అసేతుహిమాచల పర్యంతం గల ఈ సువిశాల భరతఖండంలో , పుట్టినవాడూ , మెట్టినవాడూ భారతీయుడే! అటు తరువాతనే మతం, కులం. మనకు కులమనేది లేదు. (గుణ విభాగంతో వృత్తి పరమైన పౌర జీవనమే మనది). మతం, ప్రాంతం, భాష అనే హద్దుల నతిక్రమించి, అఖండ ఐక్యత భావాన్ని కలిగి వున్న నాడే, మన దేశంతో పాటు మనం ప్రగతి పథంలో పురోమించకలుగుతాం.

బ్రిటీష్ వారి బానిసత్వం తొలగించుకున్నా, మనలోని బానిస్త్వ గుణం తొలగిపోలేదు. ఏదో ఒక రాజకీయ అధికార పార్టీకి, వారి అధికారత్వానికి దాసోహం అను స్థితిలో నిద్రాణమై వున్నాం. అది శ్రుతిమించి ఆత్మగౌరవానికే భంగం కలిగిస్తున్నది. అందులోను ఆంధ్రుడు ఎదుగుదలకు నోచుకోకపోగా, అణచివేతకు గురవుతున్నాడు. ఈ సత్యాన్ని మనం గ్రహించాలి. తెలుగువాని ఉనికి, తెలుగువాని భాష, తెలుగువాని సంస్కృతి, రూపు లేకుండా చేస్తున్నారు. నెహ్రూ కుటుంబానికనంతరం భారతదేశాన్ని ఐదు సంవత్సరాలు పూర్తిగా పాలించిన పీ.వీ. నరసింహారావుగారి ప్రస్తావనే లేదు. మొదటి నుండీ అన్యాయాలనే చవి చూస్తున్న తెలుగు జాతి ఆత్మగౌరవం కాపాడుకోవడంలో ఎలా దూరమౌతున్నదో ఊహించుకోవాలి. భారత స్వాభిమానాన్ని నష్టపరచనని ప్రతి భారతీయుడు ప్రతిన బూనాలి. ఆధ్యాత్మిక వారసత్వ సంపదకు జనన స్థానమైన భారత సంస్కృతీ లతలు విరిచేవారిని గర్హించాలి. ఆనాటి గాంధీ, పటేల్, లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి ,టంగుటూరి ప్రకాశం, పీవీ వంటివారు మరల పుట్టాలి. అప్పుడే భారత దేశం ధర్మ దేశంగా వర్ధిల్లుతుంది,

- బుధ జన విధేయుడు
శ్రీ గోటేటి శ్రీ రామారావు
జై హింద్, జై భారత్, జై తెలుగు
ప్రముఖాంధ్ర, జనవరి 2011

Founder Editor : GOTETI SRI RAMA RAO, Editor : GOTETI VENKATESWARA RAO

Printed, Published & Owned by G.V.RAO, Associate Editor

at GOTETI GRAPHICS, 16 (64), Thambiah Reddy Road, West Mambalam, Chennai - 33.

Phone : 91-44-24742091, 91-44-23716322, 91-44-24894145 - Tele Fax : 91-44-23716322

www.pramukhandhra.org/E.mail : pramukhandhra95@gmail.com

YEARLY SUBSCRIPTION : RS. 216/- PROMOTERS SUBSCRIPTION : RS. 2116/-

తెలుగు తేజాలు - అభినవ త్యాగరాజు చిత్తూరు నాగయ్య

ఉప్పలదడియం నాగయ్య శర్మ (28 మార్చి 1904 -- 30 డిసెంబర్ 1973), ప్రజల్లో “చిత్తూరు నాగయ్య”గా ప్రసిద్ధి చెందిన తెలుగు, తమిళ చలన చిత్ర నటుడు మరియు తెలుగు నాటక రంగంలో ప్రసిద్ధి పొందిన భారతీయ నటుడు, గాయకుడు, సంగీత దర్శకుడు మరియు దర్శకుడు. నాగయ్య 1904 మార్చి 28న ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని గుంటూరు జిల్లాలో రేపల్లె సమీపంలోని ఒక చిన్న గ్రామంలో, తెలుగు బ్రాహ్మణ కుటుంబానికి చెందిన రామలింగ శర్మ మరియు వెంకట లక్ష్మమ్మ దంపతులకు జన్మించారు.

తమకు నాగయ్య నాగదేవుడి ఆశీర్వాదంతో పుట్టాడని ఆయన తల్లిదండ్రులు నమ్మి, ఆయనకు “నాగయ్య” అని పేరు పెట్టారు. ఆయన మాతామహి (అమ్మమ్మ) ఆయనను దత్తత తీసుకుని, మొదట కుప్పం సమీపంలోని గోసుగూరు అనే తన స్వగ్రామానికి, తరువాత చిత్తూరుకు తీసుకు వెళ్లింది. తిరుపతి దేవస్థానం ఇచ్చిన విద్యావేతనంతో ఆయన చదువుకుని, తరువాత చిత్తూరులోనే బి.ఎ. పట్టా పూర్తి చేశారు. చిత్తూరులో పెరిగిన నాగయ్య, అక్కడి తెలుగు నాటక సంఘమైన “రామ విలాస సభ”తో సన్నిహితంగా అనుబంధం కలిగి వుండేవారు.

‘సారంగధర’, ‘విశ్వామిత్ర చిత్ర నిలయం’, ‘సావిత్రి’, ‘బృహన్నల’, ‘రామదాసు’ వంటి అనేక నాటకాల్లో నటించి, ‘సారంగధర’ నాటకంలో ‘చిత్రాంగి’ మహిళా పాత్ర నటనకు బంగారు పతకం సాధించారు.

ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో క్లర్క్ గా పనిచేసిన తరువాత, నాగయ్య ‘ఆంధ్ర పత్రిక’లో జర్నలిస్టుగా పనిచేశారు. మహాత్మా గాంధీ, జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ప్రభావంతో 1930లో స్వాతంత్ర్య సమరంలో (దండి సత్యాగ్రహం) పాల్గొన్నారు. తరువాత హచ్చిన్స్, టిప్స్ వంటి గ్రామోఫోన్ కంపెనీలతో పని చేశారు. 1926లో ఎస్. శ్రీనివాస అయ్యంగార్ తో కలిసి గౌహతి కాంగ్రెస్ సమావేశానికి హాజరయ్యారు.

నాగయ్య మొదటి భార్య జయలక్ష్మి, వివాహం తరువాత కొద్ది కాలంలోనే కుమార్తెకు జన్మనిస్తూ మరణించింది. తరువాత ఆయన

గిరిజను వివాహం చేసుకున్నారు; ఆమె కూడా ఎనిమిదో నెలలో గర్భస్రావం వల్ల మరణించింది. ఆయన మొదటి కుమార్తె కూడా గుర్తించలేని వ్యాధితో మరణించింది. ఈ సంఘటనల తరువాత నాగయ్య వైరాగ్యంతో అనేక సార్లు అరుణాచలం లోని రమణ మహర్షి ఆశ్రమాన్ని సందర్శించి, అక్కడ దీర్ఘకాలం గడిపారు.

కర్ణాటక సంగీతం గాత్ర కచేరీలో ముసిరి

సుబ్రమణ్య అయ్యర్, జి.ఎన్. బాలసుబ్రహ్మణ్యం వంటి ప్రముఖుల నుంచి ప్రోత్సాహం పొందారు. ఎం.ఎస్. సుబ్బులక్ష్మి ఆయన సమకాలీనురాలు. గౌహతి కాంగ్రెస్ సమావేశం (1926) నుండి తిరిగి వస్తూ, అలహాబాద్ లోని ఆనంద్ భవన్ లో తన సంగీత ప్రదర్శనలతో కమలా నెహ్రూ (జవహర్ లాల్ నెహ్రూ భార్య)ను ఆకట్టుకున్నారు.

తరువాత మద్రాసులోని ఆంధ్రుల ప్రముఖ సాంస్కృతిక సంఘం “చెన్నపురి ఆంధ్ర మహాసభ”లో చేరారు. భారతీయ ప్రసిద్ధ సినీ దర్శకుడు బొమ్మిరెడ్డి నరసింహా రెడ్డి (బి.ఎన్. రెడ్డి)తో జీవితాంతం స్నేహాన్ని ఏర్పరుచుకున్నారు.

స్వాతంత్ర్యానికి ముందు కాలంలో హెచ్. ఎం. రెడ్డి కొల్హాపూర్ నుండి మద్రాసుకు వచ్చి బి. ఎన్. రెడ్డి మరియు నటి కన్నాంబతో కలిసి “రోహిణి పిక్చర్స్”ను స్థాపించారు. ఈ సంస్థ 1938లో ‘గృహలక్ష్మి’ అనే తెలుగు చిత్రంతో తన తొలి ప్రయత్నాన్ని ప్రారంభించింది. ఈ చిత్రంలో నాగయ్య, అప్పటి ప్రముఖ హీరోయిన్ కన్నాంబకు అన్నయ్యగా కీలక పాత్రలో నటించారు. తరువాతి కాలంలో బి. ఎన్. రెడ్డి, నాగయ్యల అనుబంధం వాహిని స్టూడియోస్ ద్వారా అనేక విజయవంతమైన చిత్రాలకు దారి తీసింది.

‘వందే మాతరం’ (1939), ‘సుమంగళి’ (1940), ‘దేవత’ (1941), ‘భక్త పోతన’ (1942), ‘స్వర్ణసీమ’ (1945), ‘యోగి వేమన’ (1947) --- ఈ చిత్రాలన్నీ వారి కలయికలో వచ్చిన భారీ విజయాలు. నాగయ్య ‘విశ్వమోహిని’ (1940) చిత్రంలో ప్రధాన పాత్ర పోషించారు. ఇది భారతీయ చలన చిత్ర ప్రపంచంపై తీసిన తొలి చిత్రం కాగా, వెనిస్ ఫిల్మ్ ఫెస్టివల్ లో ప్రదర్శించబడింది.

1940లలో నాగయ్య అత్యధిక పారితోషికం పొందిన నటుడు. ప్రతి చిత్రానికి రూ. 1,00,000 వరకు తీసుకునేవారు. ఆయన మృదు స్వభావి, దయాల్పూర్వ దయుడు. ఆయన గృహం ఎల్లప్పుడూ కొత్తగా సినీ రంగంలోకి రావాలనుకునే కళాకారులకు అన్నపానీయాలు, నివాసం కల్పించే ఒక సత్రంలా ఉండేది.

తెలుగు మరియు తమిళ చిత్రరంగాల నుంచి ఆయనకు సమానంగా అవకాశాలు లభించాయి. 'బీదలపాట్లు' (1950) చిత్రం తీసే సమయానికి ఆయన అత్యధిక పారితోషికం పొందే నటుడిగా మారారు. 'యోగి వేమన' చిత్రంలో ఆయన నటన ఒక బాలుడిని ప్రభావితం చేసి, ఆ బాలుడు తరువాత ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని ముమ్మిడివరంలో "బాలయోగి"గా ప్రసిద్ధి చెందిన సన్యాసిగా మారాడు. ఈ చిత్రంలోని చివరి సన్నివేశంలో, యోగి వేమన "జీవ సమాధి" పొందేందుకు గుహలోకి ప్రవేశించే ముందు, భక్తులు గుహకు వెళ్లే మార్గం రెండు వైపులా నిలబడి చివరి దర్శనం కోసం ఎదురుచూస్తారు. ఈ సన్నివేశంలో నాగయ్య నటన చూసి ప్రధాన నటీనటులు, ప్రేక్షకులు, లైట్ బాయ్స్ సహా మొత్తం యూనిట్ మంత్రముగ్ధులై, కన్నీళ్లు పెట్టుకున్నారు. అంతటి గొప్ప నటన చూసి ప్రసిద్ధ దర్శకుడు కె. వి. రెడ్డి కూడా చలించిపోయి "కట్" అని చెప్పడం మర్చిపోయారు. గుహలో ఊపిరాడని పరిస్థితిలో నాగయ్య ఎంతసేపు ఉండాలో తెలియక ఆశ్చర్యపోయారు. కొద్ది సేపటికి కె.వి. రెడ్డి స్పృహలోకి వచ్చి గుహవద్దకు పరుగెత్తి వెళ్లి, ఆయన అద్భుత నటనకు ప్రశంసలు కురిపించడమే కాకుండా, కలిగించిన అసౌకర్యానికి క్షమాపణలు కూడా తెలిపారు.

'త్యాగయ్య' (1946) చిత్రం త్యాగరాజస్వామి జీవితాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని నాగయ్య స్వయంగా నిర్మించి, దర్శకత్వం వహించిన ఈ చిత్రం ఒక సంగీత హిట్ గా నిలిచింది. నాగయ్య 12వ శతాబ్దపు సంత గోరా కుంభార్ పాత్రను 'చక్రధారి' (1948) చిత్రంలో (జెమినీ స్టూడియోస్ నిర్మాణం) పోషించారు. అలాగే 'నా ఇల్లు' (1953) అనే సామాజిక చిత్రం ఆయన స్వీయ నిర్మాణంలో రూపొందింది. 1964లో 'రామదాసు' చిత్రంలో 17వ శతాబ్దపు కంచర్ల గోపన్న పాత్రను నాగయ్య అద్భుతంగా పోషించారు. ఈ చిత్రాన్ని ఆయన స్వయంగా రచించి, దర్శకత్వం వహించి, నిర్మించారు. ఈ చిత్రం ఉత్తమ తెలుగు ఫీచర్ ఫిల్మ్ గా జాతీయ పురస్కారం పొందింది. ఈ చిత్రంలో మహమ్మద్ రఫీ ఆలపించిన 'కాహేకా రోనా' అనే పాట ఎంతో ప్రసిద్ధి చెందింది.

÷ 1965లో భారత ప్రభుత్వం నాగయ్యకు పద్మశ్రీ పురస్కారం ప్రధానం చేసింది. దక్షిణ భారతదేశంలో ఈ పురస్కారం పొందిన తొలి నటుడు నాగయ్య.

÷ తిరువాంకూర్ మహారాజు నాగయ్యకు "అభినవ త్యాగరాజు" అనే బిరుదు ప్రధానం చేశారు. మహారాజు తన సింహాసనంలో పక్కన నాగయ్యను కూర్చోబెట్టి "పాదపూజ" చేశారు.

÷ మైసూరు మహారాజు నాగయ్యకు 101 వెండి పళ్ళాల నిండా బంగారు నాణేలు బహూకరించారు. అలాగే శ్రీరాముని బొమ్మతో కూడిన బంగారు గొలుసును కూడా అందజేశారు.

÷ 1939లో ఆంధ్ర ఫిల్మ్ జర్నలిస్టు అసోసియేషన్ నుండి ఉత్తమ నటుడి పురస్కారం నాగయ్య అందుకున్నారు.

నాగయ్య ఒక "మెతడ్ యాక్టర్"గా ప్రసిద్ధి చెందారు. పోషించే పాత్రల స్వభావం, అలవాట్లు, ప్రవర్తనను లోతుగా అధ్యయనం చేసి, ఆ పాత్రలో పూర్తిగా మునిగిపోవడం ఆయన ప్రత్యేకత. భారతీయ సినీ జర్నలిస్ట్ మరియు 'ఫిల్మ్ ఇండియా' సంపాదకుడు బాబూరావు పటేల్, నాగయ్యను "భారతదేశపు పాల్ ముని"గా అభివర్ణించారు (పాల్ ముని ఒక ప్రముఖ అమెరికన్ రంగస్థల మరియు సినీ నటుడు; ఉత్తమ నటుడి కోసం ఐదు సార్లు అకాడమీ

అవార్డు నామినేషన్ పొందారు, 1936లో వచ్చిన 'ది స్టోరీ ఆఫ్ లూయిస్ పాశ్చర్' చిత్రానికి అవార్డు గెలుచుకున్నారు).

1940ల నుండి 1950ల దశకాల్లో దక్షిణ భారతీయ చిత్రరంగంలో నాగయ్య అత్యుత్తమ క్యారెక్టర్ నటుడిగా పేరు తెచ్చుకున్నారు.

నాగయ్య తెలుగు చిత్రరంగానికి విశేష సేవలు అందించారు. ఆయన సుమారు 200 తెలుగు చిత్రాలలో నటించారు. అదేవిధంగా తమిళం, కన్నడ, మలయాళం, హిందీ భాషల్లో కలిపి సుమారు 160 చిత్రాలలో కూడా నటించారు. ఆయన గౌరవార్థం ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని చిత్తూరులో "చిత్తూరు నాగయ్య కళాక్షేత్రం" స్థాపించబడింది.

నాగయ్య "శ్రీ త్యాగబ్రహ్మ గాన సభ" స్థాపకుడు. ఈ సభకు భూమి సమకూర్చడం మరియు చెన్నైలోని టీ. నగర్ ప్రాంతంలో ప్రసిద్ధ "వాణి మహల్" నిర్మాణంలో ఆయనతో పాటు మరికొందరు ప్రముఖులు కీలక పాత్ర పోషించారు.

ఆయన మరణానంతరం చెన్నైలోని టీ. నగర్, పనగల్ పార్క్ లో నాగయ్య గారి నిలువెత్తు విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి గౌరవించారు. ఈ విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనకు ప్రఖ్యాత జర్నలిస్ట్ శ్రీ ఇంటూరి వెంకటేశ్వరరావు ఎంతో కృషి సలిపారు. అంతే కాదు చాల సంవత్సరాలు నాగయ్య గారి పుట్టినరోజునాడు విగ్రహ విగ్రహాన్నీ శుభ్ర పరచి, నిలువెత్తు జూశీశీశ్రీ పూలమాలను వేసి నలుగురు పొట్టోనేలా ఏర్పాటు చేసేవారు. నాగయ్య ఒక గొప్ప నటుడు, అద్భుత సంగీత విద్వాంసుడు, ప్రతిభావంతమైన సంగీత దర్శకుడు, నిర్మాత, రంగస్థల కళాకారుడు, స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడు. అంతకంటే ముఖ్యంగా ఆయన ఎంతో దయగల, మానవతా భావం కలిగిన గొప్ప మనిషి. నాగయ్య 1973 డిసెంబర్ 30న మద్రాసులో పరమపదించారు.

- డాక్టర్. బీ. యన్. వీ. పార్థసారథి

బమ్మెర పోతవ

షడగోప్యము (శరగోపం)

అసలు దేవాలయంలో ఈ షడగోప్యమును తల మీద ఎందుకు పెట్టించుకోవాలి? ఏం ఫలితం వస్తుంది??

దేవాలయం లో దర్శనం అయ్యాక తప్పక షడగోప్యము, తీర్థము తీసుకోవాలి.

ఈ రోజుల్లో.. చాలామంది దేవుణ్ణి దర్శనం చేసుకోవడానికి వచ్చి, దర్శనం చేసుకున్నాక వచ్చిన పన్నెపొయిందని గబ గబా వెళ్ళి ఏదో ఒక ప్రదేశం చూసుకొని కూర్చుంటారు. కొద్దిమంది మాత్రమే ఆగి షడగోప్యం పెట్టించుకుంటారు.

అసలు షడగోప్యము అంటే అత్యంత గోప్యము, గోప్యము అంటే...రహస్యము అని అర్థం.

“ అంటే దానిని తలమీద పెట్టే పూజారికి లేదా అర్చకుడు కి కూడా వినిపించనంతగా కోరికను తలచుకోవాలి. “ అంటే...మీ కోరికే

షడగోప్యము. మానవునికి శత్రువులైన కామమూ, క్రోధమూ, లోభమూ, మోహమూ, మధమూ , మాత్సర్యముల వంటి వాటికి ఇకనుండి దూరంగా ఉంటానని తలుస్తూ... తలవంచి తీసుకొవటము మరో అర్థము.

పూజారి చేత షడగోప్యము పెట్టించుకోండి. చక్కగా మీ మనసులోని కోరికను స్మరించుకోండి.

షడగోప్యమును రాగి, కంచు, వెండిలతో తయారు చేస్తారు. షడగోప్యము పైన దేవతా పాదములు ఉంటాయి. షడగోప్యమును తల మీద ఉంచినప్పుడు మన శరీరంలో ఉన్న విద్యుత్ , దాని యొక్క సహజత్వం ప్రకారం శరీరానికి లోహం తగిలినప్పుడు విద్యుదావేశం జరిగి మనలోని అధికమైన విద్యుత్ బైటికెకు తుంది. తద్వారా శరీరంలో అందోళన , ఆవేశమూ తగ్గుతాయి.

ఈ షడగోప్యము ను శరగోపము , శరగోపనము , శరగోపం, శరారి అని కూడా అంటారు.

గుడిలోకి వెళ్ళగానే గంట ఎందుకు మోగిస్తారు?

హిందూ సంప్రదాయంలో గుడికి వెళ్ళినప్పుడు గంట మోగించడం అనేది ఒక ముఖ్యమైన ఆచారం. దీని వెనుక ఉన్న ఆధ్యాత్మిక, శాస్త్రీయ కారణాలను పరిశీలిస్తే ఆసక్తికరమైన విషయాలు దాగివున్నాయి.

గంటానాదం వినగానే మనస్సులో ఒక తెలియని ప్రశాంతత కలుగుతుంది. అయితే, దీని వెనుక కేవలం భక్తి మాత్రమే కాదు, అద్భుతమైన విజ్ఞానం కూడా దాగి ఉందని తెలిస్తే మీరు ఆశ్చర్యపోతారు.

పురాణాల ప్రకారం, గంటానాదం చేయడం వల్ల దైవ శక్తి మేల్కొంటుందని భక్తుల నమ్మకం. గంట మోగించడం అంటే భగవంతుడికి నమస్కరిస్తూ, మన ఉనికిని తెలియజేయడం. నేను నీ సన్నిధికి వచ్చాను, నా విన్నపాన్ని ఆలకించు అని దేవుడిని ప్రార్థించడానికి ఇది ఒక సంకేతం. గంటానాదం వల్ల కలిగే పవిత్ర ధ్వని దుష్ట శక్తులను పారద్రోలి, సాత్విక ప్రకంపనలను సృష్టిస్తుంది.

శాస్త్రీయ కోణం (Scientific Reason) లో చూస్తే..దేవాలయ గంటలను కాడ్మియం, సీసం, రాగి, జింక్, నికెల్, క్రోమియం, మాంగనీస్ వంటి లోహాల శాస్త్రీయ మిశ్రమంతో తయారు చేస్తారు. వీటిని ఒక నిర్దిష్ట నిష్పత్తిలో కలపడం వల్ల గంట మోగించినప్పుడు ఒక విలక్షణమైన ధ్వని వస్తుంది.

గంటను మోగించినప్పుడు వెలువడే ధ్వని ప్రతిధ్వని (Echo) సుమారు 7 సెకన్ల పాటు ఉంటుంది. ఈ ధ్వని తరంగాలు మన మెదడులోని ఎడమ, కుడి భాగాలను ఏకం చేస్తాయి. దీనివల్ల మన మెదడులోని ఏడు శక్తి కేంద్రాలు (చక్రాలు) ఉత్తేజితమై, మనస్సు ప్రశాంతంగా మారుతుంది. ఈ శబ్దం మనస్సులోని అస్తవ్యస్తమైన ఆలోచనలను దూరం చేసి, భక్తుడిని ధ్యాన స్థితిలోకి తీసుకెళ్తుంది. దీనివల్ల దైవదర్శనం సమయంలో పూర్తి ఏకాగ్రత కుదురుతుంది.

అంతేకాదు..గంట మోగించినప్పుడు వచ్చే ప్రకంపనలు గాలిలోని

గుడిలో గంటఎందుకు మోగిస్తారు

సూక్ష్మక్రిములను, బ్యాక్టీరియా, వైరస్లను నాశనం చేసే శక్తిని కలిగి ఉంటాయి. తద్వారా పర్యావరణం శుభ్రపడుతుందని శాస్త్రవేత్తలు భావిస్తారు. దేవాలయ గంట కేవలం ఒక లోహపు వస్తువు కాదు. అది మనస్సును, శరీరాన్ని దైవ ప్రార్థనకు సిద్ధం చేసే ఒక అద్భుత సాధనం. అందుకే పెద్దలు గుడిలోకి వెళ్ళగానే గంట మోగించాలని చెబుతారు.

గంటానాదం ప్రాముఖ్యత - శ్లోకం:

“ఆగమార్థం తు దేవానాం గమనార్థం తు రాక్షసామ్ |

కురు ఘంటారవం తత్ర దేవతాహ్వాన లాంఛనమ్ ||”

అంటే దైవ శక్తిని ఆహ్వానిస్తూ, అసుర శక్తులను వెనక్కి పంపుతూ చేసే ప్రక్రియే ఈ గంటానాదం.

రుచికి, సువాసనకి, ఆరోగ్యానికి నాణ్యమైన

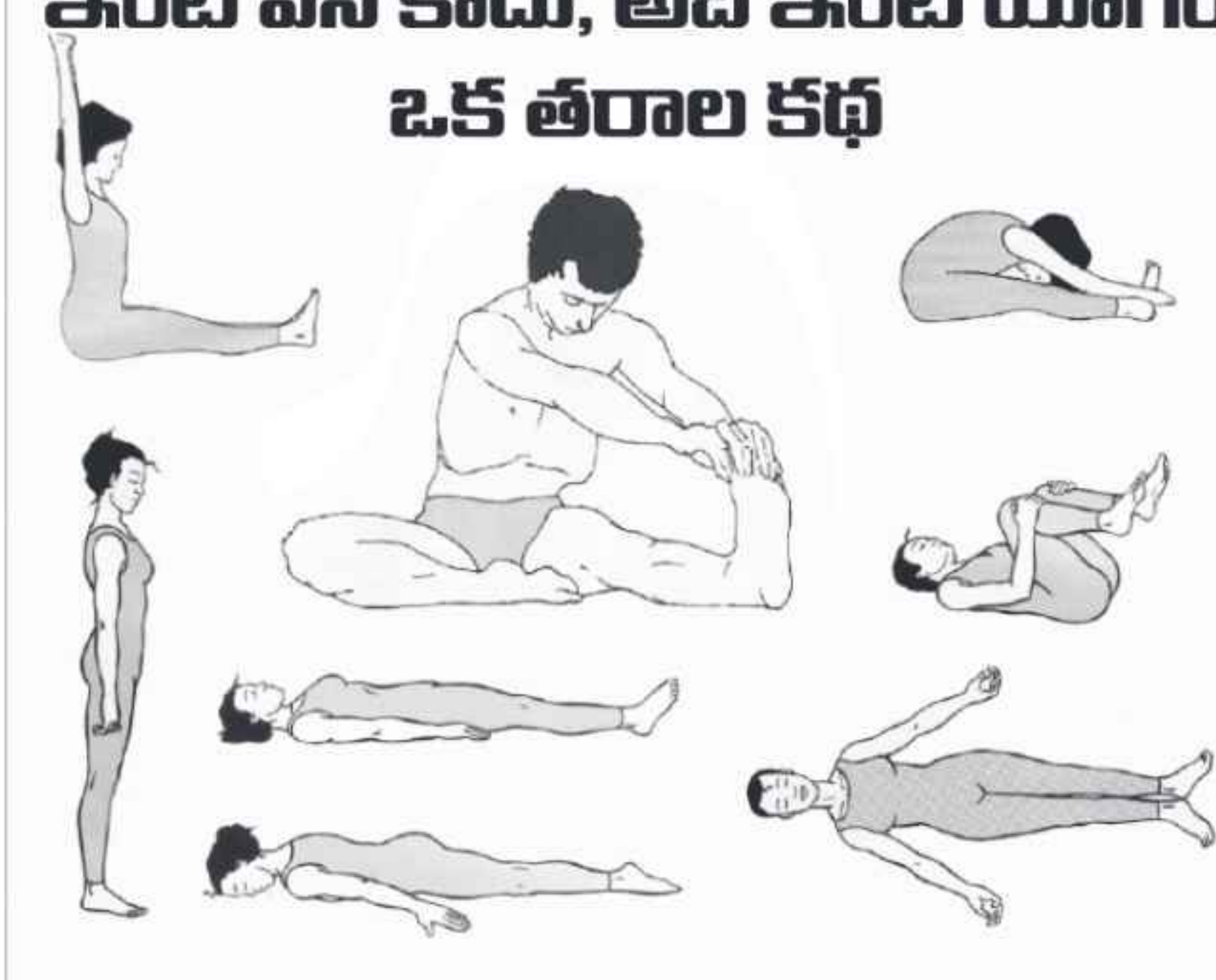
“అజరతా”

వక్రపాడి

రవికుమార్ అండ్ కంపెని - చెన్నై

“ఇంటి పని కాదు, అది ఇంటి యోగం”

ఒక తరాల కథ

తెల్లవారుజామున 4 గంటలు. 65 ఏళ్ల మహిళ నిద్దుర లేచింది.

మొదటి ఆసనం - మాలాసనం: వంగి ముగ్గు వేస్తుంది. 21 చుక్కలు. ఒక్కో గీతకు వెన్నెముక వంగుతుంది, కాళ్ల నరాలు సాగుతాయి. డాక్టర్ చెప్పిన “Squat Exercise” బామ్మకు 60 ఏళ్లుగా తెలుసు. “ముగ్గు వేస్తే మోకాళ్ల నొప్పులు రావు” అనేది.

రెండో ఆసనం - ఉత్తటాసనం: బట్టలు ఉతకడం. రెండు కాళ్లా కొంచెం వంచి, నడుము నిటారుగా పెట్టి, చేతులతో బట్టను రాయికి బాదడం. 20 నిమిషాలు. భుజాలు, చేతులు, నడుము అన్నీ ఒకేసారి వ్యాయామం. జిమ్లో “Chair Pose + Arm Workout” కి అవ్వ పెట్టిన పేరు - ‘చీర ఉతకడం’.

మూడో ఆసనం - త్రికోణాసనం: తడి బట్టలు పిండి, దండెం మీద ఆరేయడం. కాలు ఒకవైపు, చేయి పైకి, నడుము వంచడం. శరీరం పక్కకి సాగుతుంది. లివర్, కిడ్నీలు శుభ్రపడతాయి.

నాలుగో ఆసనం - అధోముఖ శ్వానాసనం: వంగి ఇల్లు కసువు ఊడవడం. రక్తప్రసరణ తలకు ఎక్కుతుంది. మెదడు చురుకవుతుంది.

ఐదో ఆసనం - మార్జారాసనం: కూర్చుని బూడిదతో గిన్నెలు తోమడం. మణికట్టు, వేళ్లు తిరుగుతాయి. ఆర్థరైటిస్ రాదు. బూడిదలో ఉన్న పొటాష్ సహజమైన క్రిమిసంహారిణి.

మనవడు రవి అడిగాడు: బామ్మ, నువ్వు పని మనిషిలా ఇన్ని పనులు ఎందుకు చేస్తావ్? ఒకరిని పెట్టుకోవచ్చుగా?”

బామ్మ నవ్వింది: “పనిమనిషా? రా, నేను కాదురా. ఇది నా ఇంటి యోగం. ఈ పనులు మానేసిన రోజు నా ఒళ్ళు పట్టుకుపోతుంది, మనసు పాడైపోతుంది.”

లచ్చమ్మ కోడలు దీప. సాఫ్ట్వేర్. ఉదయం లేవగానే Washing Machine ఆన్, Dishwasher ఆన్, Robot Vacuum ఆన్.

8 గంటలు ల్యాప్టాప్ ముందు కూర్చోవడం. మెడ నొప్పి, నడుము నొప్పి, బీపీ, షుగర్. సాయంత్రం జిమ్కి 2000 రూపాయలు కట్టి వెళ్తుంది. ట్రైనర్ చెప్పాడు: “మేడం, 20 స్క్వాట్స్ చేయండి, 15 నిమిషాలు Arm Rotation చేయండి, Bend అయ్యి Sweep చేయండి.”

దీపకు ఒక్కసారిగా మెరుపులాంటి ఆలోచన: “అరే, ఇవన్నీ మా అత్తగారు డబ్బులు తీసుకోకుండా ఇంట్లోనే చేసేవారు కదా! మేము దాన్ని ‘పని’ అని హేళన చేశాం. వాళ్ళు దాన్ని ‘ఆరోగ్యం’ అని బతికారు.”

ఆ రోజు నుంచి దీప మారింది. మెషిన్ ఉన్నా, ఆదివారం పిల్లలతో

కలిసి ముగ్గు వేస్తుంది, బట్టలు ఉతుకుతుంది. “అమ్మా, ఇది పని కాదు, ఫ్యామిలీ యోగా టైం” అని పిల్లలకు చెప్పింది.

అసలు తప్పు ఎక్కడ జరిగింది?

మనం రెండు తప్పులు చేశాం:

పేరు మార్చేశాం.

వంగి ముగ్గు వేస్తే ‘మాలాసనం’. ఇంట్లో వేస్తే ‘పనిమనిషి పని’. బయట జిమ్లో చేస్తే ‘ఫీట్నెస్’. ఇంట్లో చేస్తే ‘జష్టశీతీవం’. పేరు మారగానే గౌరవం మారిపోయింది.

ఉద్దేశం మర్చిపోయాం.

అవ్వ ముగ్గు వేసింది ‘ఇల్లు అందంగా ఉండాలి’ అని కాదు. “నా కుటుంబం ఉదయం లేవగానే అందమైనది చూసి, మంచి మూడ్తో రోజు మొదలుపెట్టాలి” అనే ప్రేమతో. అన్నం వండింది ‘ఆకలి తీర్చడానికి’ కాదు. “నా చేత్తో తింటే నా బిడ్డకు నా ప్రేమ, నా శక్తి అందాలి” అనే తపనతో. ఇల్లు ఊడ్చింది ‘దుమ్ము పోతుంది’ అని కాదు. “నా ఇంట్లోకి వచ్చే వాళ్ళకి రోగాలు రాకూడదు” అనే బాధ్యతతో. మనం ‘పని’ని మాత్రమే చూశాం. దాని వెనకాల ఉన్న ‘ప్రేమ’ ని చూడలేదు. అదే మన తప్పు.

యోగం అంటే ఏంటి?

పతంజలి అష్టాంగ యోగంలో చెప్పాడు: “యోగం అంటే మనసుని, శరీరాన్ని, శ్వాసను ఏకం చేయడం.”/ మన అవ్వలు అదే చేశారు: ఇంటి పని యోగాసనం శరీరానికి లాభం మనసుకు లాభం ముగ్గు వేయడం లి మాలాసనం, పద్మాసనం మోకాళ్లు, వెన్నెముక బలం ఏకాగ్రత, సృజనాత్మకత బట్టలు ఉతకడం లి ఉత్తటాసనం, భుజంగాసనం చేతులు, భుజాలు, నడుము ఓర్పు, కష్టే ఫలి అనే తృప్తి కసువు ఊడవడం, అధోముఖ శ్వానాసనం రక్తప్రసరణ, జీర్ణశక్తి ఇల్లు శుభ్రం అయ్యిందనే ప్రశాంతత రుబ్బురోలు తిప్పడం, చక్రాసనం చేతులు, ఛాతి బలం సొంతంగా చేసుకున్నాం అనే ఆత్మవిశ్వాసం గిన్నెలు తోమడం, వజ్రాసనం అరిగే శక్తి, మణికట్టు కుటుంబం కోసం అనే సేవాభావం

వీళ్ళకి ‘Yoga Mat’ అవసరం లేదు. నేలే యోగా మ్యాట్. ఇల్లే యోగా స్టూడియో. కుటుంబమే యోగా గురువు.

చివరి మాట: నీ తప్పు కాదు, మనందరి తప్పు “ఇది పనిమనిషి పని” అని మనం అన్నప్పుడు, మనం ఒక తల్లి ప్రేమను అవమానించాం. “Time Waste” అన్నప్పుడు, 5000 ఏళ్ల సైన్స్ను చెత్తబుట్టలో వేశాం.

గుర్తుంచుకో: ఇంటి పని అనేది ‘పని’ కాదు. అది ‘ప్రేమను పంచే పద్ధతి’. వంట చేయడం అంటే ‘రుచిని కాదు, ఆయుష్షుని వడ్డించడం’. ఇల్లు శుభ్రం చేయడం అంటే ‘చెత్తను కాదు, చెడు ఆలోచనల్ని బయటకు ఊడవడం’. ఇకనుంచి ఎవరైనా “అమ్మా, నువ్వెందుకు ఇన్ని పనులు చేస్తావ్?” అని అడిగితే ఇలా చెప్పు: “నేను పనులు చేయడం లేదు నాన్నా. నేను నా ఇంటికి, నా ఒంటికి, నా వాళ్ళకి యోగం చేస్తున్నాను. ఇది నా పూజ.” ఎందుకంటే భారతీయ సంస్కృతిలో ‘పని’ వేరు, ‘సేవ’ వేరు. పని చేస్తే అలసట వస్తుంది. సేవ చేస్తే ఆనందం వస్తుంది. మన అవ్వలు 90 ఏళ్ళు బతికింది జిమ్కి వెళ్లి కాదు, ఇంటినే గుడిగా, పనినే యోగంగా మార్చుకుని. మరి రేపటి నుంచి నీ ఇంట్లో ‘పని’ ఉంటుందా? లేక ‘యోగం’ మొదలవుతుందా?

భగీవంతునికి భక్తునికి

అనుసంధానమైనది

అంబికా దీర్ఘార్చన

భగవంతునికి దగ్గర కావాలన్నా, భగవద్ అనుగ్రహం పొందాలన్నా - మనోనిగ్రహం కావాలన్నా అది ఎలా సాధ్యం

పగలు, రేయి ఎన్నడూ కలిసి ఉండవు, అలాగే భగవదాకాంక్ష ప్రాపంచిక ఆకాంక్ష అనేవి రెండూ సహజీవనం చేయవు, అందుకే, భగవంతుణ్ణి పొందగోరే వారిని కామనారహితులుగా ఉండాల్సిందిగా శాస్త్రాలు ఉపదేశిస్తున్నాయి.

“కర్మ చేత, సంతతి చేత, లేక ఐశ్వర్యం చేత అమరత్వం సిద్ధించదు, పరిత్యాగం చేత మాత్రమే అమరత్వాన్ని పొందగలం.”

శ్రీరామకృష్ణులు కోర్కెలను ఎలా వదిలించుకోవాలో తమ శిష్యులకు ఇలా బోధించారు...

“ధర్మమార్గం ఎంతో నూళ్ళువైసది, జాడ మాత్రం వైస కోర్కె ఉన్నారే, భగవత్సాక్షాత్కారం పొందలేము...”

ఒక పోగు విడివడి ఉన్న దారాన్ని సూదిలోకి ఎక్కించలేం ఇదీ అంతే.

“కామినీ కాంచనాలను త్యజించకుండా ఆధ్యాత్మిక పురోగతి అసాధ్యం.”

నేతి పాత్రను పూర్తిగా ఖాళీ చేసినప్పటికీ పాత్ర అంచుల్లో నెయ్యి అంటుకొని ఉన్నట్లుగా మనలోపల ఎల్లప్పుడూ కోరికలు అనేటివి దాగి ఉంటాయి. ఒక వ్యక్తి వద్ద ఖాళీ నేతి పాత్ర ఉంది, పొరుగునున్న వ్యక్తి కొంచెం నెయ్యి ఇవ్వమని అడిగాడు. నెయ్యి లేదని ఇతడన్నాడు, అప్పుడు పొరుగు వ్యక్తి, ఎండలో పాత్రను కాసేపు ఉంచి చూడకూడదా అని చెప్పాడు, ఎండలో ఉంచిన కొద్దిసేపట్లోనే నెయ్యి కరిగి వచ్చింది... ఆ విధంగానే కోర్కెలు మనస్సులో ఘనీభవించిన స్థితిలో ఉంటూనే ఉంటాయి... వాటికి సూర్యరశ్మి తగిలినప్పుడు, అంటే ఇంద్రియ సుఖాలను ఇచ్చే వస్తువులతో సంసర్గం ఏర్పడినప్పుడు అవి అభివ్యక్తమవుతాయి.

శ్రీ రామకృష్ణుల మాట

“కాబట్టి సంయమం పాటించి జ్ఞానాగ్నిని పెంపొందించుకొంటే సమస్తమైన కోరికలూ బూడిదలా దగ్గమైపోతాయి.”

ధ్యానం చేసేటప్పుడు, ప్రథమావస్థలో ఇంద్రియ విషయాలన్నీ మనస్సులో మెదలుతాయి. కానీ ధ్యానం ప్రగాఢమవగానే అవి సాధకుణ్ణి ఇక ఇబ్బందికి గురి చేయవు, మనం ధ్యానానికి కూర్చున్నప్పుడు మన మనస్సులలో చెడు ఆలోచనలు సహజంగానే తలెత్తుతాయి. రామకృష్ణ పరమహంస వారు వారి సాధనలో ని అనుభవం గూర్చి ఇలా వివరించారు “ధ్యానం చేస్తున్నప్పుడు ఎన్నో రకాల వస్తువులు నాకు కనిపించేవి. ధనరాశి, శాలువా, ఒక పళ్ళెం నిండా తీపి తినుబండారాలు, ముక్కున నత్తులు ధరించిన ఇద్దరు స్త్రీలు.. ఇవన్నీ ప్రత్యక్షంగా చూశాను... నా మనస్సును ఇలా ప్రశ్నించాను.. ‘నీకు ఏం కావాలి... వీటిలో దో నిన్నా నా అనుభవించాలనుకొంటే చెప్పు... అందుకు నా మనస్సు, నాకు ఏదీ వద్దు, భగవంతుడి పాద

పద్మాలు తప్ప అన్యమైనది ఏదీ నాకు అక్కర్లేదు’ అని జవాబిచ్చింది.” ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ప్రాపంచిక కోరిక బద్ధ శత్రువు, ఈ శత్రువును తుదిముట్టించడానికి శాస్త్రాలు ఎన్నో మార్గాలను వివరించి చెప్పాయి.

వాటిలో కొన్ని త్యాగాగ్ని, జ్ఞానాగ్ని, యుక్తాయుక్త విచక్షణ, నిష్కామకర్మ భగవంతుని పట్ల భక్తిశ్రద్ధలు.. రామకృష్ణులు తమ భక్తులను ఇలా హెచ్చరించారు... “ధ్యానం చేస్తున్నప్పుడు నీ మనస్సులో ఏదైనా ప్రాపంచిక కోరిక మొదలడం గమనిస్తే, ధ్యానం నిలిపివెయ్యి.. హృదయ పూర్వకంగా భగవంతుణ్ణి ఇలా అడుగు...”

‘ఓ ఈశ్వరా.. ప్రాపంచిక కోరికలు నా మనస్సులోనికి రానీయకుండా చూడు’ అని ప్రార్థించు.” ప్రార్థనలో నిజాయతీ ఉంటే భగవంతుడు తప్పక మన ప్రార్థనలను వింటాడు.

ప్రముఖాంధ్ర అభిమానులకు ఆహ్వానం, అభ్యర్థన!

ప్రముఖాంధ్ర గత 31 సంవత్సరాలుగా నిరాటంకంగా వస్తూనే వుంది. ఎందరో అభిమానులు ఏ పరిమాణంలో సహాయం అందించాలని ఫోన్లు చేస్తున్నారు? ‘వేలు’గా ఇవ్వ అవకాశం లేని అభిమానులున్నామంటున్నారు.

అలాటి మహోదయులకు, మహా హృదయులకూ పరిమితి లేదు, పరిధి లేదు. మీ శక్తికి తగినట్లు, మీ మనసుకు తోచినట్లు సహాయ సహకారము లండచేయండి! ప్రతా ఒక్క నీటిబొట్టు కూడితేనే ప్రవాహమవుతుందీ, జీవనదీ అవుతుంది. చేరిన ప్రతీ నీటిబొట్టునూ దాచుకొని సాగరం తిరిగి మేఘమై, మేఘం వర్షమై చినుకు చినుకుగా భువినెలా సస్యశ్యామల కోమలం చేస్తూ పంటలను పండిస్తూందో - మేమూ అలానే మీ ప్రతీ ‘రూక’నూ ప్రముఖాంధ్రుల భాషా సేవకే వినియోగిస్తాం. ‘ప్రముఖాంధ్ర’ను పంట పొలంగా చేసి, తెలుగు అక్షర విత్తులను పండిస్తాం. ఇదే మా వినతి! ఇదే మా అభ్యర్థన. ఇదే మా హృదయపూర్వక ఆహ్వానం. పోస్టు ద్వారా ఉత్తరాలు వ్రాసి ఉన్న డబ్బులను కూడా హరింపచేయలేం. గ్రహించండి.

రూ. 1001, 2001, 5001, 10,001, 25,001, 50,001 మీ ఇష్టం ఎంతైనా

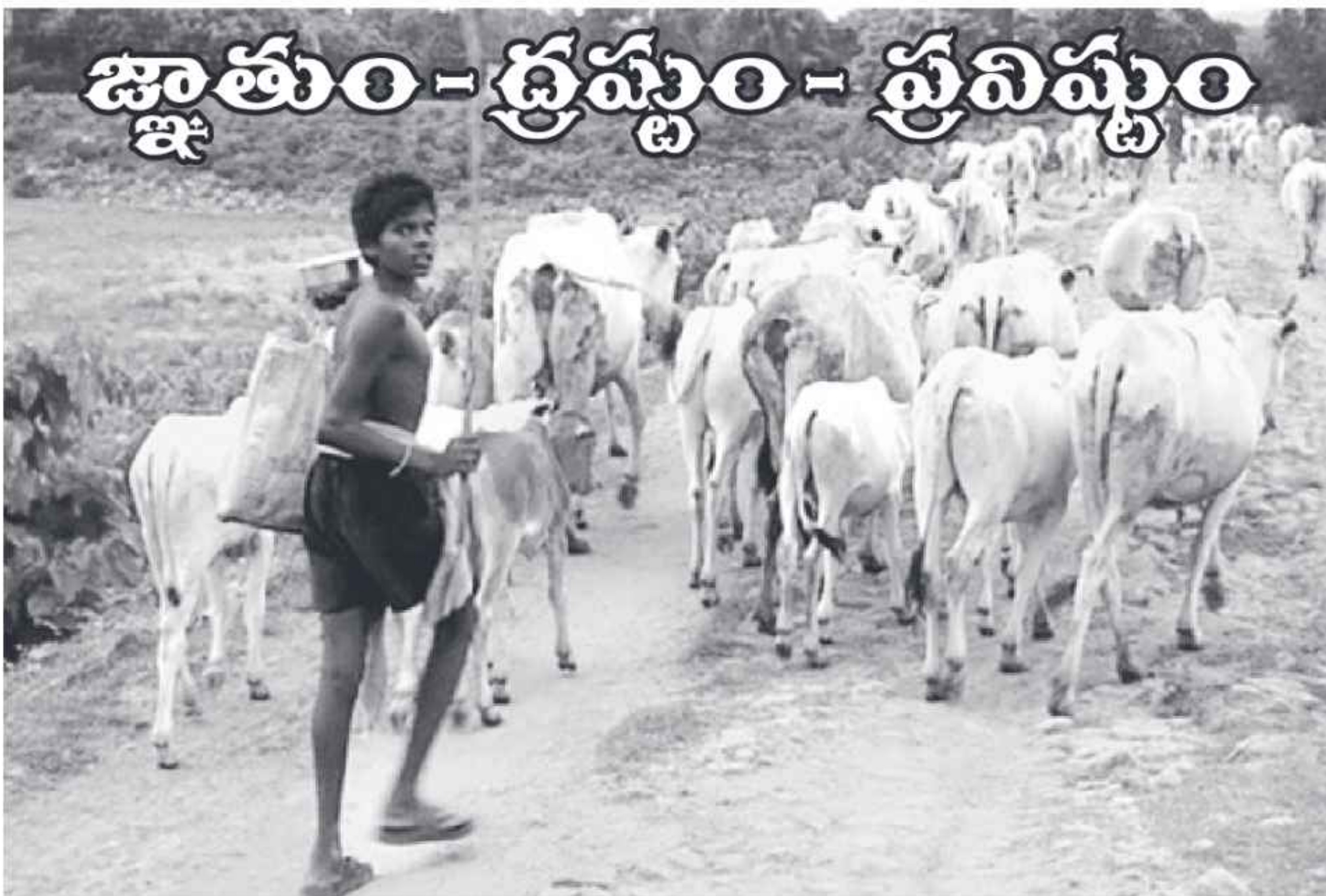
ప్రముఖాంధ్ర బ్యాంక్ వివరాలు :

Account Name : PRAMUKHANDHRA
Account No : 20011102592
Bank : BANK OF MAHARASTRA, T.NAGAR
IFSC Code : MAHB 0000450

ప్రముఖాంధ్ర

64, తంబయ్యరెడ్డి వీధి, వెస్ట్ మాంబళం, చెన్నై - 33.
మొబైల్ : 98400 48941

జ్ఞాతుం - ద్రష్టుం - ప్రవిష్టుం

ఒక గ్రామంలో ఒక పశువుల కాపరి ఉండేవాడు. అతడు పరమ భక్తుడు. కాని అక్షరశూన్యుడు. పగటిపూట పశువులను మేపుకుని వచ్చి సాయంత్రమయ్యేసరికి పురాణం వినడానికి గుడికి వెళ్లేవాడు.

అక్కడ ఒక పౌరాణికుడు పురాణం చెబుతూ భక్తిమార్గాన్ని బోధిస్తున్నాడు.

ఆయన ఒక రోజు మహావిష్ణువు యొక్క స్వరూపమును, లక్షణములను వివరిస్తూ నల్లనివాడు, తెల్లనిగ్రద్ద నెక్కివాడు, తెల్లని నామం ధరించే వాడు, భక్తుల కోర్కెలు తీరుస్తాడని, వారు పెట్టే నైవేద్యం స్వీకరిస్తాడని, నమ్మినవారిని తప్పక అనుగ్రహిస్తాడని బోధించాడు.

పశువుల కాపరి ఈ మాటలు శ్రద్ధగా విన్నాడు. ఆ పౌరాణికుడు వర్ణించిన విష్ణురూపం హృదయంలో గాఢంగా హత్తుకు పోయింది. ఏవిధంగానైనా ఆదేవుణ్ని చూసి తరించాలని సంకల్పం కలిగింది.

మరలాడం వ శువుల కాపరి యధాప్రకారం ఉదయమే లేచి మధ్యాహ్న భోజనమును మూటగట్టుకుని వ శువులతో బయలుదేరాడు. పశువులను మేతకు తోలి తాను ఒక చెట్టునీడలో కూర్చున్నాడు. తాను తెచ్చుకున్న చల్లకూడును నారాయణునికి నైవేద్యం పెట్టి-- “తెల్ల గ్రద్ద నెక్కిన నల్లనయ్యా! చల్లత్రాగ మెల్లగాను రావయ్యా” అని ప్రార్థించడం మొదలుపెట్టాడు. భగవంతుడు రాలేదు. నైవేద్యం ఆరగించలేదు. భగవంతుడు ఆరగించని చల్లకూడును తానూ తినకూడదని నిశ్చయించుకుని నిరాశతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

ఈ విధంగా పదకొండు రోజులు గడిచాయి. పశువుల కాపరి కృంగి, కృశించి బలహీనుడైపోయాడు. కాని ధ్యానము మానలేదు. మహావిష్ణువు అతని నిష్కళంక భక్తికి చలించిపోయాడు. ఒకముసలి బ్రాహ్మణరూపంలో కనిపించాడు. “నేను నారాయణుణ్ని. నీవు ప్రార్థించావు కదా వచ్చాను.” అన్నాడు.

పశువుల కాపరికి నమ్మకం కలగలేదు. “ఇతడు దేవుడా? కాదా? సుందర రూపం లేదు. ముఖం నల్లగా లేదు. తెల్లని గ్రద్దపై రాలేదు.”

పశువుల కాపరి : “ఓ ముసలి బ్రాహ్మణుడా! నీవు రేపు ఏడు గంటలకు ఏటి ఒడ్డుకు రా!” అన్నాడు. భగవానుడు: “సరే!” అన్నాడు.

పశువుల కాపరి హడావిడిగా పౌరాణికుని దగ్గరకు వెళ్లాడు. విషయం చెప్పి రేపు ఏడుగంటలకు ఏటిఒడ్డుకు రమ్మని అభ్యర్థించాడు. విషయం గ్రామస్తులకు తెలిసింది. వారుకూడా ఉత్సాహం చూపారు. ఉదయం ఏడింటికల్లా అందరూ ఏటిఒడ్డుకు చేరుకున్నారు. అందరూ ఎదురు చూస్తూండగానే ముసలి బ్రాహ్మణుడు ఒక్కసారిగా తిరిగి ప్రత్యక్షమయ్యాడు. పశువులకాపరి ఉత్సాహంగా అరిచాడు. “ఇదిగో! ఇతడే నిన్న వచ్చిన ముసలి బ్రాహ్మణుడు.” బ్రాహ్మణ రూపంలో వున్న భగవంతుణ్ని పౌరాణికునితో సహా అక్కడ గుమిగూడిన గ్రామస్తు లెవ్వరూ చూడలేకపోయారు. వారు పశువుల కాపరిని గేలిచేస్తూ, కోపంతో కొట్టడం ప్రారంభించారు. పశువుల కాపరికి ఒళ్లు మండింది. దేవునికేసి తిరిగి-- “బాపనయ్యా! నాకు ఈ గతి పట్టించడానికా నీవు వచ్చావు? నాకు కనపడినట్లుగా వారికెందుకు కనిపించవు?” అని అరిచాడు.

మరుక్షణం జగన్మోహనాకారంతో చిరునవ్వు ముఖంపై పూసుకుని ధగధగ మెరిసేమణిభూషణులతో పీతాంబర శోభతో గరుడవాహనంపై మహావిష్ణువు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. పశువుల కాపరి ఆనందానికి అంతు లేదు. కళ్లనుండికన్నీటిధారలు! “తెల్ల గ్రద్దనెక్కిన నల్లనయ్యా! నా కన్నతండ్రీ! నన్ను కరుణించి వచ్చావా!” ఇంతలో ఆకాశం నుండి విమానం దిగడం, ప్రియ భక్తుణ్ని అధిరోహింప జేసుకుని రివ్వుమని ఎగిరిపోవడం క్షణాల్లో జరిగిపోయింది. సాధకుడు మొదట శాస్త్రం ద్వారా లేదా గురురూపేణా దైవం యొక్క స్వరూపస్వభావాలను వింటాడు. ఇది ‘జ్ఞాతుం!’ అనగా తెలుసుకోవడం. తరువాత ఆ స్వరూప స్వభావాలను ధ్యాన ప్రక్రియలద్వారా కొంతకాలం తర్వాత ప్రత్యక్షంగా దర్శించి కొంతవరకూ తృప్తి పడతాడు. ఇది ‘ద్రష్టుం!!’

కాని పూర్తి సంతృప్తిని చేకూర్చేది భగవంతునిలో చేరిపోవడం. ఇది ‘ప్రవిష్టుం!!’

దీనినే ద్వైత, విశిష్టాద్వైత, అద్వైత స్థితులని చెబుతారు.

హనుమంతుడు భూత ప్రేత పిశాచాల నుంచి మనల్ని రక్షించడానికి కారణమేమిటో తెలుసా

అంజనేయ స్వామి ఆలయం లేని గ్రామం అంటూ ఉండదు. అదేవిధంగా అంజనేయస్వామి ఫోటో లేదా విగ్రహం కూడా లేని ఇల్లు ఉండదు. ప్రతి ఒక్కరి ఇంటిలో అంజనేయస్వామి ప్రతిమ తప్పకుండా మనకు దర్శనమిస్తుంది.

మన హిందూ దేవుళ్ళలో అంజనేయ స్వామికి కూడా ఎంతో ప్రాధాన్యత ఉంది. రామాయణంలో శ్రీ రామచంద్ర ప్రభుకి అంజనేయుడు నమ్మినబంటుగా ఉంటాడు. ఈ క్రమంలోనే భక్తులు శ్రీరామచంద్రుని పూజించిన లేదా అంజనేయుడుని పూజించిన అంజనేయ స్వామి ఆశీస్సులు ఎల్లవేళలా మనపై ఉంటాయి. అంజనేయుడు శ్రీరాముడికి ఏ విధమైనటువంటి భక్తుడో మనకు తెలిసిందే.

ఇక రామభక్తులు అంజనేయ స్వామిని పూజించడం కూడా చేస్తుంటారు. అంజనేయ స్వామిని పూజించడం వల్ల ఏ విధమైనటువంటి దోషాలు, గ్రహస్థితులు, భూత ప్రేత పిశాచాల భయం ఉండదని భావిస్తారు. ఈ విధంగా భూతాలకు భయపడేవారిని అంజనేయ స్వామి ఆలయానికి తీసుకెళ్లి అక్కడ స్వామివారి తాయెత్తులు కట్టించడం ద్వారా వారికి ఆ భయం తొలగిపోతుందని భక్తుల విశ్వాసిస్తుంటారు.

అదే విధంగా ఇలాంటి భయాందోళనలో ఉన్నవారు ఎక్కువగా శ్రీ అంజనేయం ప్రసన్నాంజనేయం అనే మంత్రాన్ని జపిస్తూ ఉండటం వల్ల వారికి ధైర్యం కలుగుతుందని భావిస్తారు. నిజంగానే అంజనేయస్వామి పిశాచాల నుంచి మనల్ని రక్షిస్తాడా... మనల్ని అంజనేయ స్వామి ఈ విధంగా రక్షించడానికి గల కారణాలు ఏమిటి అనే విషయాలను ఇక్కడ తెలుసుకుందాం...

రామనామం ఎంత మధురమైనదో అంజనేయస్వామి ఎంతో అద్భుతంగా వివరించారు. ఈ క్రమంలోనే విష్ణుమూర్తి తన రాముడి అవతారాన్ని చాలిస్తూ అంజనేయుడికి ఒక విషయం చెప్పి తప్పకుండా పాటించాలని చెబుతాడు. ఈ క్రమంలోనే శ్రీరాముడు తన తనువు చాలిస్తూ.. “హనుమా కలియుగం అంతమయ్యేవరకు భూలోకంలో ఉండి సజ్జనులను కాపాడాలని వారికి కలిగే భయం, ఆందోళన, భూత ప్రేత పిశాచాల నుంచి వారిని కాపాడి వారిలో ధైర్యం నింపాలని ఈ భూలోక వాసులకు నువ్వు రక్షణ కల్పించాల”ని చెబుతూ తన అవతారాన్ని చాలిస్తాడు.

ఈ విధంగా శ్రీ రాముడు అంజనేయుడి కోరిక కోరడంతో శ్రీ రాముడి ఆజ్ఞను హనుమంతుడు నెరవేరుస్తానని మాట ఇవ్వడం వల్ల అంజనేయస్వామి కలియుగంలో భక్తులకు రక్షణగా ఉండి వారికి కలిగే భయాందోళనలను నుంచి రక్షిస్తున్నాడు. □

హనుమంతుడి రూపవర్ణనలలో 20విశేషములతో చెప్పూ 20 చేతుల అంజనేయస్వామివారిని మొదలుకొని 9హనుమన్మంత్రమూర్తులని శాస్త్రం చెప్తున్నది. నిజానికి ఇవి నవ అంజనేయ రూపములు. నవనారసింహ రూపాలు అంటాం కదా! అలాగే ఇవి. నవాంజనేయ రూపములు ప్రస్తావన చేసినట్లైతే...

“అద్యః ప్రసన్న హనుమాన్ ద్వితీయో వీరమారుతిః!!

తృతీయో వింశతి భుజః చతుర్థః పంచవక్త్రకః!!

పంచమో అష్టాదశ భుజః శరణ్యః సర్వదేహినాం!!

సువర్చలా పతిఃషష్ఠః సప్తమస్తు చతుర్భుజః!!

అష్టమః కథితశ్రీమాన్ ద్వాత్రింశత్ భుజమండలః!!

నవమో వానరాకారః ఇత్యేవ నవరూప ధృత్!!

నవావతార హనుమాన్ పాతుమాం సర్వదస్సదా!!”!!

మొత్తం తొమ్మిది నామాలు ఇక్కడ వస్తాయి. వాటిని గుర్తుపెట్టుకొని నిత్యం పఠించుకోమని చెప్తున్నారు. మొదటి వాడు ప్రసన్నాంజనేయుడు రెండవ వాడు వీరాంజనేయుడు. మూడవది ఇరవై చేతుల వాడు. నాలుగవది అయిదుముఖాల వాడు. ఆరవ నామం సువర్చలాపతి. ఏడవది నాలుగు చేతుల అంజనేయ స్వామి వారు. ముప్పైరెండు భుజాలతో ఉన్న హనుమన్మంత్రమూర్తి ఎనిమిదవది. తొమ్మిదవది వానరాకారము.

ఈ తొమ్మిది రూపములు ఏమిటంటే వివిధ ఉపాసనలకు దర్శనమిచ్చిన రూపములు. తొమ్మిదిమంది ఉపాసకులకి తొమ్మిది రూపాలతో దర్శనమిచ్చాడట స్వామి. అలా దర్శనమిచ్చిన తొమ్మిది నామములు ఒక దగ్గర పెట్టుకొని ఎవరైతే మననం చేసుకుంటారో వారిని ఈ నవావతరణ స్మరణ ఎల్లవేళలా రక్షిస్తుంది. అవతారం అంటే తనను తాను ప్రకటించుకోవడం. వివిధ ఉపాసకులు ధ్యానం చేసినప్పుడు ఉపాసనా ఫలంగా ప్రకటింపబడిన రూపమే ఈ నవావతార హనుమద్రూపము అన్నారు.

(శ్రీ చాగంటి వారి అంజనేయ వైభవం ప్రవచనం నుంచి)

**హనుమ
నవావతారములు:**

ఆంజనేయస్వామి గురించి కొన్ని విశేషాలు

ఆంజనేయ స్వామికి పూజచేయవలసిన ప్రత్యేక రోజులు శనివారం, మంగళవారం మరియు గురువారం

పురాణ కథ ప్రకారం.....

ఒక సారి శని ఆంజనేయస్వామిని తన ప్రభావంతో వశపరచుకోవాలని ప్రయత్నించగా, స్వామి అతడిని తలక్రిందలుగా పట్టి, ఎగురవేయసాగాడు. శని తన అపరాధాన్ని మన్నించమని వేడగా, స్వామి తనను, తన భక్తులను యెప్పుడూ పీడించనని శని మాట ఇచ్చిన తర్వాత వదిలిపెడతాడు. అందుకే ఏడున్నర యేళ్ళ శనిదోషం ఉన్నవారు శనివారం ఆంజనేయ ఉపాశన చేస్తే వారికి మంచి కలిగి, శని దోషం తగ్గుతుంది. ఇతరులు మంగళ, గురు, శని వారాలలో ఏ రోజైనా స్వామికి పూజ చేసుకోవచ్చు.

స్వామికి ప్రీతి పాత్రమైన పువ్వులు

1. తమలపాకుల దండ:

ఒక కథ ప్రకారం, అశోక వనంలో ఉన్న సీతమ్మవారికి, హనుమంతుడు రాములవారి సందేశము చెప్పినప్పుడు, అమ్మవారు ఆనందంతో హనుమంతునికి తమలపాకుల దండ వేశారట, దగ్గరలో పువ్వులు కనిపించక! అందుకే స్వామికి తమలపాకుల దండ అంటే ప్రీతి అని చెప్తారు.

2. మల్లెలు:

గురువారాలు స్వామికి మల్లెలతో పూజ చెయ్యడం చాల శ్రేష్టం.

3. పారిజాతాలు:

స్వామికి పరిమళభరితమైన పువ్వులంటే చాల ప్రీతి. అందుకే పారిజాతంపూలతో పూజ చేస్తారు.

4. తులసి:

తులసి రాములవారికి ప్రీతిపాత్ర వైద్యనది, అందుకే హనుమంతునికికూడా ఇష్టమైనది

5. కలువలు:

కలువ పువ్వులు కూడా శ్రీరాములవారికి ఎంతో ఇష్టమైన పూలు. కేరళలోని ఇరింజలకుడలో భరతునుకీ ఒక దేవాలయం వుంది. అందులో అతనికి కలువ పూల మాల వెయ్యడం సాంప్రదాయం. శ్రీరాములవారికి హనుమంతుడు మరియు భరతుని మీద ఉన్నంత వాత్సల్యం ఉండడం చేత, హనుమత్ స్వామికి కూడా కలువ మాల వేస్తారు.

పంచముఖ హనుమాన్

శ్రీ విష్ణుమూర్తి అంశలలో ఉద్భవించిన రూపాలతో స్వామి పంచముఖ హనుమంతుడుగా వెలిసాడు. ఈ పంచముఖముల వివరాలు ఇలా చెప్పబడ్డాయి.

1 తూర్పుముఖముగా హనుమంతుడు: పాపాలను హరించి, చిత్త శుద్ధిని కలుగ చేస్తాడు.

2 దక్షిణముఖంగా కరాళ ఉగ్ర నరసింహ స్వామి: శత్రుభయాన్ని పోగొట్టి, విజయాన్ని కలుగజేస్తాడు.

3 పడమర ముఖంగా మహావీరగరుడ స్వామి, దుష్ట ప్రభావలను పోగొట్టి, శరీరానికి కలిగే విష ప్రభావలనుండి రక్షిస్తాడు.

4 ఉత్తరముఖముగా లక్ష్మీవరాహమూర్తి గ్రహ చెడు ప్రభావాలను తప్పించి, అష్టైశ్వర్యాలు కలుగజేస్తాడు.

5 ఊర్ధ్వంగా ఉండే హయగ్రీవస్వామి జ్ఞానాన్ని, జయాన్ని, మంచి జీవనసహచరిని, బిడ్డలను ప్రసాదిస్తాడు.

హనుమంతుడి సందేశం

హనుమంతుడంటే ఒక అంకితభావం. బుద్ధిబలం, స్థిరమైన కీర్తి, నిర్భయత్వం, వాక్ నైపుణ్యం -- వీటన్నింటి సమ్మేళనం. అంటే ఈ లక్షణాలన్నింటికీ అసలైన సినలైన ఉదాహరణ హనుమంతుడు అని భావం.

హిందువులకు అంతమంది దేవతలు ఎందుకున్నారు.. అలా ఉండటానికి కారణం ఏమిటో తెలుసా ?

మన భారతదేశంలో ఎన్నో కుల మతాలకు నిలయం. ఈ విధంగా ఒక్కో మతం వారు ఒక్కో దేవున్ని పూజిస్తారు. ముస్లిములు అల్లాను ప్రార్థిస్తే, క్రైస్తవులు ఏసుప్రభు కొలుస్తారు. బౌద్ధులు బుద్ధుడిని ప్రార్థిస్తారు. కానీ హిందువులు మాత్రం ఆంజనేయ స్వామి, శివుడు, నారాయణుడు, శ్రీరాముడు, అమ్మవారు అంటూ వివిధ దేవతలను పూజిస్తారు.

ఈ విధంగా హిందువులు మాత్రమే ఇంత మంది దేవతలను పూజించడానికి కారణం ఏమిటి ? అనే ప్రశ్నకు మన దగ్గర సమాధానం దొరకదు. అయితే పురాణాల ప్రకారం మనకు ఇంతమంది దేవతలు ఎందుకు ఉన్నారో ఇక్కడ తెలుసుకుందాం...

హిందువులు అంతమంది దేవుళ్లను ఎందుకు పూజిస్తారు అనే ప్రశ్నకు సమాధానంగా... తల్లి తన బిడ్డకు ఆకలి వేస్తే చేతిలో గరిట పట్టుకుని అన్నపూరాదేవిగా మారి తన బిడ్డ ఆకలి తీరుస్తుంది. అదేవిధంగా తన బిడ్డ అల్లరి చేస్తే ఆదిపరాశక్తిగా మారుతుంది చదువుల విషయంలో తన బిడ్డకు చేదోడువాదోడుగా ఉంటూ సరస్వతిగా, డబ్బులు అవసరమైతే లక్ష్మీదేవిగా మారుతుంది.

ఈ విధంగా మన కళ్ళ ఎదురుగా ఉన్న తల్లి అనేక రూపాలలో కనిపిస్తుంటే ఈ సృష్టిని సృష్టించిన ఆ భగవంతుడు తన బిడ్డల కోసం ఎన్ని రూపాలలోనైనా దర్శనమిస్తాడు కదా.

మన పురాణాల ప్రకారం విష్ణుమూర్తి లోకధర్మం కోసం ధర్మాన్ని

నిలబెట్టి, శత్రుసంహారం చేయడం కోసం ఒక్కో యుగంలో ఒక్కో అవతారం అంటే కృష్ణుడు గాను, నారాయణుడు గాను, శ్రీ హరి గాను, నరసింహ స్వామి గాను వివిధ రూపాలలో అవతారమెత్తారు

కనుక హిందువులు ఒకే దేవుడిని వివిధ రూపాలలో పూజించడం ఆనవాయితీగా వస్తోంది.

ఈ విధంగా దేవుడు సృష్టించిన ఈ బిడ్డలను రక్షించడం కోసం భగవంతుడు అనేక రూపాలలో ఉండటం వల్లే హిందూమతంలో ఇంతమంది దేవతలు ఉన్నారు.

ప్రకృతిలో ప్రతి దానిని పూజించే హిందువులకు ఎందుకు అంత మంది దేవతలు ఉన్నారని అడిగితే అది అర్థం లేని ప్రశ్నగానే మిగులుతుంది అని చెప్పవచ్చు...

వ్యక్తిత్వం... ధర్మం... మహాభారతం...

మహాభారతంలోని రెండు ప్రధాన పాత్రలైన కృష్ణుడు, కర్ణుడు మధ్యన ఒక మంచి సంభాషణ జరిగింది...

కర్ణుడు కృష్ణుని అడిగాడు... నేను పుట్టిపుట్టగానే నన్ను నా తల్లి వదిలేసింది.. అశాస్త్రీయమైన జన్మను పొందడం అనేది నా తప్పా..కాదే.. ద్రోణాచార్యులు నాకు విద్య నేర్పేటందుకు నిరాకరించారు..ఎందుకంటే నేను క్షత్రియుడిని కాను అన్న కారణంతో. పరశురాముడు నాకు విద్యనైతే నేర్పారు కానీ నేను క్షత్రియుడిగా గుర్తింపబడేవరకూ ఆ విద్యనంతా మరిచిపోయేలా నాకు శాపం పెట్టారు.. పొరపాటున నా బాణం ఒక ఆవుకి తగిలితే ఆ ఆవు యజమాని నా తప్పు లేకున్నా నన్ను నిందించారు.. ద్రౌపదీ స్వయంవరంలో నాకు పరాభవం జరిగింది.. ఈనాడు కుంతీమాత వచ్చి నేను తన పుత్రుడిని అని నాకు నిజం చెప్పటం వెనకనున్న కారణం కేవలం ఆవిడ తన వేరే పుత్రులను కాపాడుకోవటం కోసమే.. నేనంటూ ఏదన్నా పొందాను అంటే అది దుర్యోధనుని దయాధర్మం వల్లనే..

అలాంటప్పుడు నేను దుర్యోధనుని పక్షాన ఉండటం తప్పేలా అవుతుంది అని అడిగాడు కర్ణుడు...

దానికి కృష్ణుడు సమాధానంగా కర్ణునికి ఇలా చెప్పాడు...

నేను పుట్టటమే కారాగారంలో పుట్టాను నేను పుట్టటం కంటే ముందే నా చావు నాకోసం కాచుకుని కూర్చుంది నేను పుట్టిన రాత్రే నా కన్న తల్లితండ్రీ నుండి వేరుచేయబడ్డాను.. చిన్నతనంలో నువ్వు కత్తులు, రథాలు, బాణాలు, గుర్రాలు ఇలాంటి శబ్దాల మధ్య పెరిగావు..

నేను గోశాలలో పేడ వాసనల మధ్యన ఉన్నాను... నా చిన్నతనంలో నన్ను చంపేందుకు నా పైన ఎన్నో దాడులు జరిగాయి..అప్పటికి నాకు నడిచే వయసు కూడా రాలేదు..కానీ ఎన్నో దాడులు ఎదుర్కున్నాను.. నాచుట్టూ ఉన్న వారు వారి సమస్యలకు నేనే కారణం అని నన్ను నిందించేవారు కూడా.. నాకు సైన్యమూ లేదు, విద్య కూడా లేదు.. మీరందరూ మీ విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేసుకుని మీ ప్రతిభలకు మీ గురువుల

నుంచీ అభినందనలు పొందే వయసుకి నేను విద్య నేర్చుకునేందుకు నోచుకోలేదు. సాందీపుని ఋషి వద్ద నా పదహారో ఏట నా చదువు ప్రారంభం అయ్యింది. నువ్వు నీకు ఇష్టమైన అమ్మాయిని వివాహం చేసుకోగలిగావు. నేను నాకిష్టమైన అమ్మాయిని చేసుకోలేకపోయాను..పైగా నన్ను వివాహం చేసుకున్నవారు..వారు నన్ను కోరుకుని కొందరూ, నేను రాక్షసుల నుండి కాపాడబడినవారు కొందరూనూ. జరాసంధుని బారి నుంచీ కాపాడుకోవటానికి నా గోకులాన్నంతా నేను యమునవద్దనుంచీ దూరంగా తీసుకెళ్ళాల్సివచ్చింది. అప్పుడు పిరికివాడుగా పారిపోయాడు అన్న చెడ్డపేరు నాకొచ్చింది. సరే ఇంతకీ దుర్యోధనుడు ఈ యుద్ధం గెలిచాడే అనుకో నీకు మంచిపేరు వస్తుంది. అదే ధర్మరాజు గెలిస్తే నాకేమీ రాదు...పైగా ఈ యుద్ధం మరియు యుద్ధానికి సంబంధించిన సమస్యలకూ నేనే కారణం అన్న నింద వేస్తారు అందరూ నాపైన...

ఒకటి గుర్తుంచుకో కర్ణా..

జీవితంలో సమస్యలు, సవాళ్ళు అందరికీ ఉంటాయి.. జీవితం ఏ ఒక్కరికీ పూలబాట కాదు..అన్నివేళలా అంతా సవ్యంగానే ఉండదు.. దుర్యోధనుడు కానీ, యుధిష్ఠరుడు కానీ అందరూ జీవితపు దెబ్బలు రుచి చూసినవారే.. ఏది సరైనదో ఏది ధర్మమో నీ మనసుకి నీ బుద్ధికి తెలుసు.. మనకు ఎంత అన్యాయం జరిగినా.. మనకు ఎన్ని పరాభవాలు జరిగినా.. మనకు రావల్సినది మనకు అందకపోయినా... మనం ఆయా సమయాల్లో ఎలా ప్రవర్తిస్తామో అదే మన వ్యక్తిత్వం...అదే చాలా ముఖ్యమైనది..

జీవితంలో ఆటుపోట్లు భరించామనో, మనకు చెడు అనుభవాలు ఎదురయ్యాయనో..అనే కారణాలు మనకు అధర్మమార్గంలో ప్రయాణించేందుకు అనుమతిగా (licence) అనుకోకూడదు..మనం బాధపడ్డామని జీవితాన్ని చెడు మార్గంలోకి నడిపించకూడదు...ఏ పరిస్థితుల్లో అయినా ధర్మాన్ని వదులుకోకూడదు..ధర్మమే మన శ్వాస గా జీవితం కొనసాగించాలి అని కర్ణునికి కృష్ణుడు బోధించాడు....

“కృష్ణం వందే జగద్గురుం”

పుస్తకాల్లో కనపడని పుణ్యాత్ములు

చేదుకొని ధనవంతుల ఇళ్ళకు ఇస్తే డబ్బులు ఇచ్చేవారు. అది కూడా చేసాడు పెరుమాళ్. అప్పటికే అతనికి పెళ్ళి అయ్యివుంటుంది. భర్త ఉదయం నుండి మధ్యాహ్నం దాకా బావి నుండి నీళ్ళు తోడి , సాయంత్రం మళ్ళీ ఇంటింటికి వెళ్లి డబ్బులు భిక్షం అడగడాన్ని చూసి చాలా బాధ పడిన భార్య మంగమ్మ , తన పుట్టింటివారు ఇచ్చిన నగల్లో ఒక్క తాళిబొట్టును మాత్రమే వుంచుకొని తక్కినవన్నీ ఇచ్చేసి , “ మీరు వీటిని అమ్మి , ఆ డబ్బును స్వామీజీకి పంపండి ” అని భర్త తో అన్నదట. కళ్ళ నీళ్ళు తిరుగుతుండగా పెరుమాళ్ అలానే చేసి , డబ్బును స్వామీజీకి మనీ ఆర్డర్ ద్వారా పంపారట.

1893 విశ్వమత మహాసభ లో ప్రసంగించి అంత వరకూ ప్రపంచ దేశాలకు , మేధావులకూ భారత్ అంటే అనాగరికమైనదని , పాములు పట్టుకొని ఆడించే జాతి అని వున్న నీచ అభిప్రాయాన్ని పటాపంచలు చేసి భారత్ ను విశ్వగురువు స్థానంలో నిలిపిన స్వామీ వివేకానందుల బ్రహ్మాండమైన విజయం వెనుక కర్ణాటకకు చెందిన ఇద్దరు పేద చిక్కమంగళూరు బ్రాహ్మణ దంపతుల త్యాగం కూడా వుందని ఎందరికీ తెలుసు ?

చరిత్ర గుర్తించని చరితార్థులు ఎందరో !

పుస్తకాల్లో కనపడని పుణ్యాత్ములు ఇంకెందరో !

మరుగున పడిపోయిన మహానుభావులు మరెందరో !

మనదేశం, ధర్మం, సంస్కృతి మీద వెకిలి కామెంట్లు చేసే పేర్లే, మనకు బాగా తెలుసు కానీ, దేశం, ధర్మం కోసం కుటుంబాలు, ఆస్తిపాస్తుల్ని వదిలేసుకొన్న అళిసింగ పెరుమాళ్ గురించి మనకు తెలియదు.

ఎవరు ఈ అళిసింగ పెరుమాళ్?

1865 లో మైసూరు ప్రాంతానికి చెందిన చిక్కమంగళూరు లో వైష్ణవ బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో జన్మించి, మద్రాసులో చదువుకొన్న ఈయన స్వామీ వివేకానంద జీవితానికి, బోధనలకు విశేషంగా ప్రభావితం అయ్యారు. 1892 డిసెంబరు లో స్వామీజీ మద్రాసు వచ్చినప్పుడు, వారిని కలిసి త్వరలో అమెరికా లోని షికాగో మహానగరంలో ' విశ్వమత మహా సభ (World Parliament of Religions) జరగబోతున్నదని, మన సనాతన ధర్మం, భారతజాతి, నాగరికత, సంస్కృతి ఎంత గొప్పవో, మానవాళికి ఎంత మేలు చేస్తాయో చెప్పడానికి అది మంచి వేదిక అని చెప్పి, అమెరికా వెళ్లేందుకు కావాల్సిన డబ్బుకు తాను, తన స్నేహితులు కూడా విరాళాలు సేకరిస్తామని అన్నారు. అలాగే సేకరించి స్వామీజీకి పంపించారు.

1893 మే 31 న ముంబాయి నుండి బయలుదేరి స్వామీ వివేకానంద అమెరికా చేరాక, జూలై 30 న షికాగోలో అడుగుపెట్టారు. అక్కడ ఆయన్ని పట్టించుకొనేవాళ్ళు ఎవ్వరూ లేరు. తన దగ్గరున్న డబ్బు తక్కువే కాబట్టి, రోజూ తిండి కొనుక్కొని తింటుంటే అది అయిపోతుందని తెలిసి రెండు, మూడు రోజులకు ఒకసారి మాత్రమే స్వామీజీ భోజనం చేసేవారట. అలా చేసినా వున్న డబ్బు అయిపోతోంది. అప్పుడు స్వామీజీ అళిసింగ పెరుమాళ్ కు టెలిగ్రాం పంపారట. అమెరికాలో స్వామీజీ పడుతున్న కష్టం అర్థం అయ్యి పెరుమాళ్ చాలా బాధ పడ్డారు. అప్పుడు ఆయన మద్రాసులో కొన్ని రోజులు , చిక్కమంగళూరులో కొన్ని రోజులు ఇంటింటికి వెళ్లి భిక్షాటన చేసి కొంత డబ్బు సేకరించారు. ఆ రోజుల్లో వూళ్ళో బావి నుండి నీళ్ళు

భోజనం చేసేటప్పుడు మీ ఇష్టాన్ని ముందుగా చూడరాదు

ఎంత గొప్ప అతిథి వచ్చినా ఆ అతిథి కోసం పంక్తిలో కూర్చున్న వ్యక్తిని లేపి మరొకచోట కూర్చోమని అనరాదు.

రాహువు రాక్షసుడైనా మోహిని రూపంలోని శ్రీ మహావిష్ణువు అమృతం పోశాడు తప్పపంక్తినుంచి లేవమని అనలేదు.

అలా లేచి మరొకచోట కూర్చోమనడం పరమ దోషం. ఏ భేదము చెప్పి కూడా పంక్తిలో కూర్చున్న వాళ్ళని ఎంతబలవత్తరమైన కారణము మీదనైనా లేచి మరొకచోట కూర్చోమని అనకూడదు.

పంక్తియందు ఒకసారి కూర్చుంటే వారికి వడ్డించనని కానీ, పెట్టనని కానీ మీరు అనడానికి వీలులేదు.

పంక్తిలో కూర్చున్న వానిని మీరు ఈశ్వర స్వరూపంగా భావించాలి. భేదమును చూపడం శాస్త్రమునందు మహా దోషము

పాములనర్మయ్యగారు!

మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలతాయా? అని ప్రశ్నించే వారికి సమాధానం పాముల నర్మయ్య గారి జీవితం. ఎందుకంటే దైవత్వం మూర్తిభవించిన పాముల నర్మయ్య గారి నోటి నుంచి వచ్చే మంత్రం విషానికి విరుగుడుగా మారింది అంటే అతిశయోక్తి కాదు. కేవలం దైవానుగ్రహం తో ప్రసాదించబడిన ఆ మంత్రం ఆనాటి కాలంలో పాము కాటుకు గురైన ఎంతో మందికి పునర్జన్మను ప్రసాదించింది. దైవశక్తి గల ఆ మంత్రం ఒక్కసారి ఉచ్చరిస్తే చాలు ఎలాంటి కాలకూట విషానికైనా విరుగుడు లభించినట్లే. దైవానుగ్రహంతో తన మాటనే మంత్రం గా మలచుకున్న కారణజన్మడు పాముల నర్మయ్య.

నరసయ్య మంత్ర మహిమ...

పాముల నర్మయ్య గారు విశాఖపట్టణం ప్రాంతానికి చెందిన వారు. బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో జన్మించారు..చెరుకుమిల్లి వెంకట నరసింహారావు అనేది తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేరు. కానీ మంత్రశక్తి ఆయనను పాముల నర్మయ్యగా మార్చేసింది. చిన్న వయసులో ఒకసారి కాశీ వెళ్లారు.అక్కడ గంగానదిలో స్నానం చేస్తుండగా అదే సమయంలో ఆనాటి శృంగేరి పీఠాధిపతి కూడా అక్కడికి రావడం జరిగింది.ఆ శృంగేరి పీఠాధిపతి నర్మయ్యను చూసి, ఇతనిలో ఏదో దివ్యత్వం దాగి ఉంది, ఇతని వల్ల ఒక మహత్కార్యం జరగాల్సి ఉందని గ్రహించి ఆయనకు గారుడీ మంత్రాన్ని ఉపదేశించారు. విషాన్ని హరించే మంత్రం అది. నర్మయ్య ఆ మంత్రాన్ని ఎన్నో ఏళ్ల పాటు భక్తిశ్రద్ధలతో జపించి శక్తిని సాధించారు. ఆ మంత్రశక్తితో ఆయన పాముకాటుకు గురైన ఎంతోమందిని కాపాడారు.

నరసయ్య గారి జీవితానికి ఓ మలుపు...

ఓ బ్రిటిష్ అధికారిని కాపాడటం పాముల నర్మయ్య గారి జీవితానికి ఓ మలుపు గా మారిందని చెప్పవచ్చు. అ మలుపే ఎంతో మందికి ప్రాణదానం జరిగేటట్లు చేసింది. ఒక్కసారి ఓ బ్రిటిష్ అధికారి పాముకాటుకు గురి అయ్యాడు.కొంతమంది చెంచులు పసరు మందు వేసినా ఫలితం కనపడలేదు.శరీరమంతటికీ విషం పాకిపోయింది. ఇక కొద్ది క్షణాల్లో చనిపోతాడు అనగా అటుగా వెళ్తున్న నరసయ్యకు ఈ విషయం తెలిసి ఆ బ్రిటిష్ అధికారి చెవిలో మంత్రాన్ని చెప్పాడు. కాసేపటికి ఆయన ప్రాణాపాయం నుండి బయటపడ్డారు. రైల్వేలో ఉద్యోగం ఇవ్వడమే కాదు, ఆయన కూర్చున్న చోట ఫోన్ కూడా ఏర్పాటు చేశారు.

ఆ ఫోన్ నెంబరు ఆంధ్రా లోని అన్ని రైల్వే స్టేషన్లో వ్రాయించారు .ఇప్పుడు 108 అంబులెన్స్ నెంబర్ ఎలా ఉందో అలా నర్మయ్య గారి ఫోన్ నెంబరు నాటి జనం నోళ్ళలో నానింది. ఆ నెంబర్కు ఎవరైనా ఫోన్ చేసి పాము కాటుకు గురయ్యారు అని చెబితే చాలు ,నరసయ్యగారు ఆ పాము మంత్రాన్ని పాముకాటుకు గురైన వ్యక్తి చెవిలో చెప్పి విషాన్ని దించేసేవారు. ఇలా కేవలం ఫోన్ ద్వారానే మంత్రం చెప్పి కొన్ని వేలమందిని బతికించారు .కానీ ఏనాడు ఎవరి వద్ద ఒక్క రూపాయి కూడా తీసుకోలేదు. మద్రాసు రైల్వే సూపరింటెండెంట్ గా బదిలీ చేసినా,అక్కడ కూడా ఇదే విధంగా ఫోను ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది.

వైద్యం ఎలా చేసేవారంటే...

మంత్రం పనిచేయాలంటే కొంతమంది స్వర్ణ ద్వారా చేస్తారు. మరి కొంతమంది తీర్థం ఇచ్చి మంత్రం పని చేసేలా చేస్తారు. కానీ నర్మయ్య

గారు ఫోన్ రిసీవర్ తో నయం చేసేవారు. ఇది అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు. కానీ ఇది వాస్తవం..వైద్యం ఎలా చేసేవారంటే విజయవాడలోని ఓ వ్యక్తికి పాము కరిచినట్లు ఫోన్ వస్తే ఆ ఫోన్ రిసీవర్ ను పాము కరిచిన వ్యక్తి చెవి దగ్గర పెట్టు అనేవారు. నరసయ్య భుజం మీద ఎప్పుడూ గుడ్డ పీలికలు ఉండేవి .దాంట్లోని ఓ పీలికనకు ముడి వేసి ఆ తర్వాత పాము కాటు వేసిన వ్యక్తికి చెవిలో గారుడీ మంత్రాన్ని చెప్పేవారు.. కాసేపు ఆయన కళ్ళు మూసుకొని ఉపాసన చేసేవారు .దిగిపోతుందని చెప్పే వరకు ఆయన పాముకాటుకు గురైన వ్యక్తి చెవిలో ఏదో చెబుతుండే వారు . విషం దిగిపోయింది అని చెప్పిన తర్వాత ఆ గుడ్డ పీలికలలో కొంచెం ఇసుక వేసి దానిని చెట్టుకు కట్టివేసేవారు. దాంతో ఆ ప్రక్రియ పూర్తయినట్లు. ఇలా కొన్ని వేలమందిని ఆయన గారుడీ మంత్రంతో బతికించారు.

చేతులెత్తేసిన పరిశోధకులు...

నరసయ్య మంత్ర మహిమ ను గుర్తించి ఎన్నో దేశాల వారు ఆహ్వానాలు పంపారు .అదే సందర్భంలో ఈయన మంత్రం పై పరిశోధనలు సైతం జరిగాయి .నరసయ్య గారు తన జీవిత కాలంలో 22 సార్లు జర్నల్స్ వెళ్లారు .అలాగే 12 సార్లు ప్రపంచ పర్యటన చేశారు ఈయన పర్యటించిన దేశాలలో వీరి మంత్రాన్ని ఎన్నో విధాలుగా పరీక్షించారు.

ఓసారి రష్యా వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ కొంతమంది ఈయనకే పాము కాటు వేస్తే బ్రతుకుతాడో లేదో పరీక్షించబోయారు, ఇలాంటి పిచ్చి పనులు చేయ వద్దని చెప్పిన వినలేదు. ఈయన నోట్లో నాభి అనే వేరు ఉండేది. దాని రసాన్ని ఎప్పుడూ పిలుస్తూ ఉండేవారు. ఆ మూలిక విషానికి విరుగుడుగా పని చేసేది. నన్ను పాము కాటు వేస్తే ఆ పాము కే ప్రమాదం అని చెప్పారు. కానీ రష్యన్లు ఈయన మాట వినకుండా ,ఎవరితోనో మాట్లాడుతుంటే చాటుగా భయంకరమైన సర్పంతో వేయించారు. సరిగ్గా ఎనిమిది నిమిషాలు అయ్యే సరికి ఆ సర్పం చనిపోయింది . పాము చనిపోయిన విషయం తెలుసుకుని నరసయ్య గారు ఎంతో బాధ పడ్డారు. ఎందుకంటే వీరికి పాములంటే ఎంతో ఇష్టం .ఎవరైనా పాములను చంపితే ఊరుకునేవారు కాదు.

అచంచలమైన దైవ భక్తితో మంత్ర అనుష్ఠానంతో నరసయ్య గారు ఎందరినో ప్రాణహాని నుంచి కాపాడగలిగారు...

సూక్తి సారభం

అపి స్వర్ణమయీ లంకా

న మే రోచతి లక్ష్మణ !

జననీ జన్మ భూమిశ్చ

స్వర్గాదపి గరీయసి.

తమ్ముడా లక్ష్మణా ! ఈ రావణ లంక మొత్తం బంగారుమయం అయితే కావచ్చును. కానీ నాకిక్కడ ఉండడం సమ్మతం కాదు. ఈ వైభోగాలేవీ నాకు రుచించడం లేదు. మన బంధుగణాన్నీ,అయోధ్యాపురినీ వెంటనే చూడాలని ఉంది. ఎందుకంటే, కన్న తల్లి, పుట్టిన ఊరు స్వర్గం కంటే గొప్పవి కదా !

..... రామాయణం

“ప్రపంచంలో మహిళల శక్తిని ఎవరూ ఆపలేరు” అన్న హిల్లరీ క్లింటన్ మాటలు అక్షర సత్యాలు. సమాజ నిర్మాణంలో సగభాగం స్త్రీ శక్తిదే. అధునిక మహిళ విద్యావంతురాలై, నేను సాధించ గలను అనే ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకొని, పురుషశక్తికి ధీటుగా రాణిస్తున్నది. విద్య, వైద్య, వ్యాపారం, రాజకీయాలు, క్రీడలు, బ్యాంకింగ్, టెక్నాలజీ వంటి పలురంగాల్లో మహిళలు ముందంజ వేస్తూ మహిళా సాధికారత సాధన దిశగా ఆడుగులు వేస్తున్నారు. రంగం ఏదైనా పురుష శక్తికి తీసిపోమని చాటి చెబుతోంది ఆధునిక మహిళ. నేటి యాంత్రిక యుగంలో ఉద్యోగం చేసే స్త్రీలు సంఖ్య గణనీయంగా పెరిగింది. పురుషులతో సమానంగా విద్యార్హతలు సంపాదించడం, జీవితావసరాలు పెరగడం, అర్థిక స్వేచ్ఛ కావాలనుకోవడం, మగవారితో సమాన స్థాయిలో ఉండాలను కోవడం, మొదల అంశాలు దీనికి కారణభూతమవుతున్నాయి. కారణం ఏదైనా కాని స్త్రీ ఇంటా, బయటా పనులలో ద్విపాత్రాభినయం చేస్తున్న విషయం మన కళ్ళముందున్న నిజం.

ఉద్యోగం స్త్రీకి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, ఆత్మస్థైర్యాన్ని విశాలదృక్పథాన్ని కలిగిస్తుంది. “నేనుసైతం ప్రపంచాన్ని సమిధ నొక్కటి అహుతిచ్చాను” అన్నట్లు తన కుటుంబానికి తనవంతు సహకారాన్ని అందిస్తూ భర్తకు చేదోడు వాదోడుగా ఉంటున్నది నేటి మహిళ. ఉద్యోగం చేస్తూ స్త్రీలు తమ జీవన ప్రమాణాలను వృద్ధి పొందించు కుంటున్నారు. పిల్లలకు మంచి భవిష్యత్తు, సౌకర్యవంతమైన జీవితం అందించ గలుగుతున్నారు.

సంఘంలో తమ కంటూ ఒక స్థానాన్ని ఏర్పరచుకోగలుగుతున్నారు.

వృత్తిలో భాగంగా ఎన్నో నైపుణ్యాలను సాధించడంతో బాటు, తమకున్న నైపుణ్యాలకు మెరుగులు దిద్దుకోగలుగుతున్నారు. అర్థిక స్వావలంబన, సాధికారత సాధించుకోగలుగు తున్నారు. అయితే ఇది నాణానికి ఒక వైపు మాత్రమే.

మరో వైపు చూస్తే మహిళ ఉద్యోగినిగా ఉండడం వలన ఇంటా, బయటా అన్ని పనులతో ద్విపాత్రాభినయం చేయవలసివస్తుంది. భర్త ఇంటి పనుల్లో సహకరిస్తే సరి, లేనట్లయితే ఆమె ఇంటి పనులు, ఉద్యోగ బాధ్యతలలో అధికమైన మానసిక, శారీరక శ్రమకు గురి కావలసి వస్తున్నది. అఫీసుకు వెళ్లే లోపల, వంట పనులు, పిల్లల పనులు వగైరాలు అన్నీ చేసుకొనే క్రమంలో ఆమె ఎంతో ఒత్తిడికి గురి కావలసి వస్తున్నది. పిల్లల అనారోగ్యాలప్పుడు అఫీసు బాధ్యతతో సెలవు పెట్టడానికి వీలు కానప్పుడు ఆమె మానసికంగా ఎంతో నలిగి పోవాల్సివస్తుంది. వర్క్ ప్రెషర్ తో ఇంట్లో కూడా అఫీసు పనులు చేస్తుండడంతో కుటుంబంతో గడిపే సమయం కోల్పోతున్నది నేటి ఉద్యోగిని. పిల్లల హోంవర్కులు, చదువులు, వగైరాలతో ఆమె అష్టావధానం చేస్తున్నది. పిల్లలను చూసుకొనే పెద్దలు ఇంట్లో లేనప్పుడు వాళ్ళని క్రెచ్ లో దింపడం, తెచ్చుకోవడం వంటి అదనపు పనులు కూడా ఆమె ఖాతాలో జమ అవుతుంటాయి. ఇంటి బాధ్యతలు, అఫీస్ పనులతో ఖాళీ లేక తమ ఆరోగ్యం పట్ల శ్రద్ధ చూపక, చిన్న వయసులోనే ఎన్నో రుగ్మతలకు గురి అవుతున్నారు ఉద్యోగాలు చేస్తున్న మహిళలు. మానసిక ఒత్తిడి వారి శరీరాలపై ఎంతో ప్రభావం చూపడంతో అనారోగ్యం పాలవుతున్నారు.

“ఆమ్మా ! ఉద్యోగం చేయడంలో ఇన్ని కష్ట నష్టాలా? అయితే ఉద్యోగం చేయడం ఎందుకు” అని మహిళలు భావించ నక్కర లేదు. అయితే నేటి తరం స్త్రీలు ఉద్యోగినులుగా, గృహిణులుగా పనులను సమన్వయించకొని సమర్థవంతంగా నిర్వహిస్తున్నారు. చక్కటి ప్రణాళిక, సమయపాలన, క్రమశిక్షణ, నేర్పు ఉంటే మహిళ ఉద్యోగినిగా రాణింపు పొందగలదు. భర్త సహకారం కూడా ఉంటే మరింత సులువుగా, సమర్థవంతంగా నెరవేర్చేటందుకు అవకాశం లభిస్తుంది.

నేటి తరంలో యువకులు కూడా ఇది నాపనికాదు అని భావించకుండా భార్యలకు ఇంటి పనుల్లో, వంట పనుల్లో కూడా సహాయ సహకారాలు అందిస్తుండడంతో ఉద్యోగినులకు మరింత వెసులుబాటు కలుగుతున్నది. పిల్లలకు కూడా ఇంటి పనులు చేయడం చిన్నపటి నుండే అలవాటు చేస్తే వారికి కూడ బాధ్యతలు తెలిసివస్తాయి. భర్త పిల్లల ఆరోగ్యాలపై శ్రద్ధ చూపడం తో బాటు మహిళ తన ఆరోగ్యంపై కూడా శ్రద్ధ పెట్టాలి. ముఖ్యంగా సెల్ఫ్ పీటీకి లోను గాకుండా నా కుటుంబ శ్రేయస్సు కొరకు నేను ఉద్యోగం చేస్తున్నాననే బావన తో ఉంటే మహిళ ఉద్యోగం చేయడం వలన కలిగే ఆనందం ద్విగుణీకృతమవుతుంది.. ఆమె ఉద్యోగినిగా విజయం సాధించినట్లవుతుంది.

- శ్రీమతి కమలాకర రాజేశ్వరి.

గోపురం

పసుపు పాడి Since 1945

మరియు కుంకుమ

పూజ, పండుగ, శుభకార్యములకు
చేపుమైనది

Shoping Online @ www.gopuramproducts.com

SRI RAJARAJESWARI JEWELLERY

The Oldest Jewellery Shop in Pondy Bazaar

81, Pondy Bazar, T. Nagar, Chennai - 600 017.
Phones : 28152387, 28154653

**The Purest Treasurer Mortal Times
Afford is Spotless Reputation**

శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాప్రకాశనందగిరి స్వాముల వారు

శ్రీశుకబ్రహ్మశ్రమము, శ్రీకాళహస్తి.

దీప్త మున్నప్పడె ఇల్లు చక్కబెట్టుకొనుము

పూర్వమొకానొక వట్టణమందు ఒక గొప్ప శ్రీమంతుడు నివసించుచుండెను. అతడు వ్యాపారముద్వారా లక్షలు గడించెను. విలువగలిగిన భవనము లెన్నియో అతనికి గలవు. పాడిపంటలు సమృద్ధిగ నుండెను. అతనికిగాని, అతని కుటుంబమునకుగాని ఏవిధమైన లోటు లేదు. భోగభాగ్యములతో అతడు తులతూగు చుండెను. అంతటితో తృప్తి గలిగి హాయిగ ఉండవచ్చుగదా! కాని ఆశ యనునది ఒక మహా పిశాచము. దానిని ఆశ్రయించువారు చిల్లుల బుట్టతో నీళ్ళు తోడువారి వలె నుందురు. ఆ బుట్ట ఎప్పటికిని నిండదు, పైకి వచ్చునప్పటికి బుట్ట ఖాళీగా అయిపోవును. అట్లే తృప్తిను సేవించు వారికి పరిపూర్ణత్వ మెప్పటికిని కలుగదు. తృప్తియనునది వారి గ్రంథకోశములోనే యుండదు.

ధనికునకు బోలెడు ఆస్తి యున్నప్పటికిని తృప్తిపడక అనేక మార్గములద్వారా ఇంకను విత్తమార్జించుటకు పథకములను వేయసాగెను. అందులకై యతడు అసత్యము, ద్రోహము, అన్యాయము, మోసము మొదలగు హేయగుణములను ఆశ్రయింపదొడగెను. ఈప్రకారముగ క్రమక్రమముగ జీవితమును భ్రష్టమొనర్చుకొనెను. అదిచూచి అతని ఆప్తమిత్రులలో నొకడు, ఒకింత పరమార్థచింత గలవాడు అతని కిట్లు హితోపదేశము చేసెను మిత్రమా! మాయయొక్క వలలో పడిపోవుచున్నావు. ఒకింత తెప్పరించుకొని నీ భవితవ్యమును జాగ్రత్తగ ఆలోచించుకొనుము. జీవితములు క్షణికములు. పాంచభౌతికమైన ఈ శరీరము, కొలది రోజులలో పంచభూతములలో విలయమైపోగలదు. అత్తతీ నీ

దేహముతోనేకాక, నీ దేహసంబంధులతోనేకాక, నీవు సేకరించిన ధనకనక వస్తు వాహన క్షేత్రములతోనేకాక ప్రపంచములోని సమస్త పదార్థముల తోను నీకు వియోగము సంభవించగలదు. ఏదైన పుణ్యమో, పురుషార్థమో జీవితములో సంపాదించుకొనినచో అదియే భవిష్యత్తు నందు నీకు శ్రేయమును ఒనగూర్చగలదు. పుణ్యము దారిబత్తెము వంటిది. దానిని ఎంత అభివృద్ధి పఱచుకొనిన అంతమంచిది. కాబట్టి భక్తిని అలవాటు చేసికొనుము. ప్రతిదినము కొద్దిసేపైనను భగవన్నామమును జపించుము. జగత్తున కంతటికి కారణభూతుడైన పరాత్పరుని యొక్క అనుగ్రహమును సంపాదించుటకై యత్నింపుము.

ఈ ప్రకారముగ ధనికుని మిత్రుడు పరిపరి విధముల ఆతనికి హితబోధ కావించెను. కాని చెవిటివానికి శంఖము వినిపించనట్లు కరుడు కట్టిన అజ్ఞానముతో నిండియున్న ఆతని హృదయమును ఆ బోధలు ఒకింతైనను ప్రభావిత మొనర్చ జాలకుండెను. అందుచే నతడు యథారీతి పాపమయ జీవితమునే కొనసాగించుచుండెను. ఒక్కనాడై నను దైవచింతనగాని, నామస్మరణగాని, అతడు చేయలేదు.

ఇట్లుండ కొంతకాలమున కా ధనికునకు వార్ధక్యము దాపురించెను. కాలము ఎవరికొఱకును ఆగదు కదా! అది సమస్తపదార్థములకును పరిణామమును కలుగజేసికొనుచు పోవుచుండును. తత్ఫలితముగ కాలక్రమమున ధనికుని శరీరము కృశించ నారంభించెను. దంతములు రాలజొచ్చెను. చూపు మందగించెను. దేహదారధ్యము తగ్గదొడగెను. వ్యాధులు శత్రువులపగిది తనువు నాక్రమింపసాగెను. ఒకనాడతనికి తీవ్రమైన జ్వరము, వాంతులు, భేదులు ప్రారంభమయ్యెను. సతీసుతులు బంధుమిత్రాదులందఱు అతని పడకదగ్గర గుమిగూడి అత్యంత అనుభవసంపన్నుడైన భిషగర్వునిచే ఔషధము నిప్పించుచుండిరి. కాని ఫలితము లేకపోయెను. ధనికునికి వ్యాధి ప్రబలము కాజొచ్చెను. అత్తతీ బంధువులందఱును ఆతని మంచమును బయటవైచి, చుట్టూ మూగి, దుఃఖించుచు కింకర్తవ్య విమూఢులై పడియుండిరి.

అట్టి విపత్కర సమయమున అచ్చోట నున్న ధనికుని బంధువులలో నొకనికి ఒక చక్కని ఊహ తట్టెను. శాస్త్రములలో అంత్యకాలమున భగవన్నామమును స్మరించువానికి సద్గతి కలుగునని వచింపబడినదికదా! గీతయందును అట్లే చెప్పబడియున్నది కదా! ఇప్పుడీతనికి అంత్యకాల మాన న్నవైనది కావున? మనమందఱము కలిసి ఈతనిచే భగవన్నామమును ఉచ్చరింపజేసెదము దానిచేసితనికి సద్గతులు కలుగును.” అని నిశ్చయించి యతడు తన శుభసంకల్పమును ప్రక్క నున్న వారందఱికి తెలియజేయ వారందఱు “భేష్ భేష్! చక్కని ఊహ. జీవితమంతయు ఇతడు పొరపడి పాపముచేసెను, ఇక ఈ చివరి దశలోనైనను పుణ్యము సంపాదించుటకొనుట శ్రేయస్కరము. కాబట్టి ఏదియో విధముగ ఈతనిచే నామస్మరణ చేయించుట మన

విధ్యుక్తధర్మము” అని ఆలోచించినవారై రోగియొక్క మంచము చుట్టుచేరి, కుమారులు, బంధువులు అందఱును అతని చెవిలో “నారాయణ” అను శబ్దమును పలుకుచుండిరి. “నాయనా! నారాయణ అనండి. ష్టు పాపము లన్నియు తొలగిపోతాయి. ఒక్కసారైనా అనండి! తండ్రీ! నారాయణ అని ఒక్కసారి చెప్పండి! ఈ ప్రకారముగ పుత్రులు బిగ్గరగా సంబోధించుచుండిరి. కాని ఆ దౌర్భాగ్యుడు నోరు విప్పనే లేదు. పాపము పండిన జీవికి పుణ్యము చేయుటకు మనసొప్పుదు కదా! కావున అతడు తనసద్గతికై మిగిలియున్న ఆ చివరి అవకాశమునుకూడ జారవిడుచుకొనుచుండెను.

ఆ పరిస్థితినింతను గమనించి అచటనున్న వారలలో సునిశిత ప్రజ్ఞావంతుడైన యొకడు తత్ క్షణము ఆ యూరిలోని గొప్ప వైద్యునికడకు పరుగెత్తుకొని వెళ్లి “అయ్యా! మహాత్మా! మా పెద్దనాయనగారు కోటిశ్శరులు, అంత్యకాలము వచ్చినది. ఇక కొద్ది ఘడియలలో దేహయాత్ర పూర్తిచేయనున్నారు. అతనికి శరీరస్పృహ పూర్తిగా పోలేదు. ఇటునటు కదలుచున్నాడు.

కాబట్టి భగవన్నామమును ఒక్కసారైన ఆతనిచే ఉచ్చరింపజేయుటకు ఒకింత శక్తి చేకూర్చగల్గు శక్తివంతమైన “ఇంజక్షన్” తమవద్ద ఏదైన నున్నచో దానిని తీసికొనిరండి. శరవేగముతో మనముపోయి అతనికి మేలుచేకూర్చెదము. ఒక్కక్షణ మాలస్యమైనచో పరిస్థితి తారుమారైపోగలదు ఇందులకై ష్టికెంత ద్రవ్యమైనను సమర్పించి ష్టి ఋణమును మేము తీర్చుకొనగలము అని వచింప పేరు మోసిన ఆ వైద్యుడు తత్క్షణము బయలుదేరి వేగముగ రోగి చెంతకు జని మంచి ఇంజక్షన్ ఒకటి ఇవ్వగా రోగి నెమ్మదిగా పలుక నారంభించెను.

అదను చూచుకొని వెంటనే కుమారులందఱు నాయనా! నారాయణ అనండి. నారాయణ అనండి! అని పలుమారు చెప్పిను ప్రయోజనము లేకపోయెను. అత్తణి అచ్చటనున్న వారిలో గణితశాస్త్ర ప్రవీణుడైన ఒకానొకనికి ఇట్టి ఆలోచన తట్టెను. “ఇతడు నారాయణ అను మొత్తముపదము అనలేకపోవుచున్నాడు దానిలో సగమైన, అనగలిగినచో, అనగా “నారా” అని అనినచో సగము(50%) పుణ్యము లభించును. కాబట్టి ఇతనిచే “నారా” అని అనిపించుటకై కృషిచేసెదము, ఈ ప్రకారముగ నిశ్చయించుకొని అతడు పరుగెత్తుకొని బజారునకు వెళ్ళి ఒక వీసెడు నారపీచుతెచ్చి రోగికండ్లముందుగా దానిని వ్రేలాడదీసి “అయ్యా! తండ్రీ! ఇది ఏమిటో చెప్పండి” అని పెద్దగా ప్రశ్నింప తత్క్షణమే రోగి దానిని చూచి ‘ఇదేమిటా? ఇది “పీచు” అని చెప్పి మరణించెను. పాపము ధనికునకు నారాయణ అను పదములోని సగము పుణ్యము కూడ దక్కలేదు! ఎట్టి దౌర్భాగ్యము!

జీవితమంతయును రామనామస్మరణము చేయువానికి అంత్య కాలమున రామనామమే స్మరణకు వచ్చును. జీవితమంతయు సర్వేశ్వరుని పదపంకేరుహములను సేవించువానికి అవసానకాలమున ఆ సర్వేశ్వరుడే

స్మృతిపథమునకు వచ్చును. అట్లుకాక యావజ్జీవితము విశ్వంభరుని మైమఱచి కుక్షింభరులై మెలగినచో ఇక అంత్యకాలమున దివ్యమగు భగవత్స్మరణ యెట్లు కలుగ గలదు?

“ తస్మాత్సర్వేశ్వమకాలేషు మామనుస్మర యుధ్య చ” ఎల్ల కాలములందును తన్ను స్మరించుచు వారివారి జీవిత వ్యవహారము లాచరించు కొనుడని గీతాచార్యుడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మ కరుణతో జనులకు బోధించిన వాక్యమును మఱువక జీవితములో ప్రతిక్షణము దైవస్మృతి యందు గడపుట శ్రేయస్కరము. బాల్యయౌవనములందే, పరిస్థితులు అనుకూలముగ నున్నప్పుడే, రోగములు దాపురించక పూర్వమే, శరీరము స్వస్థముగ నున్నప్పుడే జ్ఞాపకశక్తి మందగించక మునుపే జనులు దైవధ్యానపరులై, ఆత్మవిజ్ఞానమును సముపార్జించి ధన్యులు కావలయును. దీపమున్నప్పుడే ఇల్లు చక్కపెట్టుకొనవలెను.

నీతి:- జీవితము క్షణికము. చేయవలసిన అధ్యాత్మిక సాధన లెన్నియో కలవు. కావున ఆరోగ్యము చక్కగా ఉన్నప్పుడే సాధనలను లెస్సగ ఆచరించి తరించవలెను.

తెలుగు పదానికి జన్మదినం

భక్తి రక్తి తత్వము తన్మయత్వము తెలుగు పదానికి జన్మదినము

తెలుగు భాషను తేనెను రంగరించిన మధురామృత భావక్షీరము

తాళ్ళపాకను జాలువారిన వేదసారము ఘనసంకీర్తనా ప్రవాహము గోవింద ప్రియమైన నీదుపదము శాశ్వతమన్నమయా నిజమునిజము

అన్నమాచార్యులవారి భావ సముద్రంలో, ఆధ్యాత్మిక, శృంగార లహరులు ఉవ్వెత్తున ఎగసి పడుతూ ఉంటాయి. అన్నయ్య ఉపయోగించే పదాలు తెలుగు భాషకు కొంగ్రొత్త జన్మ నిస్తూ ఉంటాయి. ఆయన సంకీర్తనా రచనలో ప్రభవించిన శృంగార సంకీర్తనా ప్రవాహంలో, తెలుగు భాషను తేనెలో రంగరించిన మధురాతిమధుర భావుకత పొడసూపుతుంది. అలా సాగిన సంకీర్తనలలో భాగంగా...ఓ ఆణిముత్యం

ప: ఏడనున్నదో ఈ తరుణి చూడక చూచిన చూపులలోన

చ: మేతలు మరిగిన మీల పిల్లలకు నేతల నేరిపి ఈ తరుణి

కాతాళిశీచిన కన్నుల నీళ్ళచేతల నిండిన చెరువులలోన “ఏడ”

చ: ముత్తెపు నవ్వుల మురిపెపు బువ్వుల ఎత్తులకట్టి ఈ తరుణి

లత్తిక మోవికి లంచముగా పైమెత్తిన దంతపు మెరుగులలోన “ఏడ”

చ: పసని చీకట్ల పలుమరు దవ్వి ఇసుక బాతరలె ఈ తరుణి

కసిగాట్ల వేంకటపతి కౌగిట రసములొలుక నేరములెన్నుచును. “ఏడ”

అయ్యవారికి అమ్మ అలమేలుమంగమ్మ అగుపడలేదు. ఆ తల్లిని వెదుకుతూన్న శ్రీనివాసుని అంతరంగ భావ వర్ణనతో, ఆ తరుణిమణి సొబగులు సమ్మిళితమై హృద్యంగా సాగుతుంది ఈ సంకీర్తన.

ఈవిడగారు ఎక్కడ ఉన్నదో ఏమిటో. కనిపించడం లేదు. ఎదుట కనిపించక చూడక పోయినా, ఆ తరుణి చూపులు నాలో(స్వామివారిలో)

శాశ్వతమైవున్నాయి. ఆ చూపులలో సతతం కనిపించే ఆవెం ఎక్కడ వున్నదో. నిత్యానురాగదాయినీ, తన హృదయ సుస్థిర వానినీ అయిన అమ్మవారే కనవడడంలేదని అయ్యవారు వెదుకులాడడం అన్నమయ్య రచనా చమత్కారం.

సరే ఆమె మాటున ఉండడం వల్ల ఆవెంకు సైతం శ్రీవిభుడు అగుపడలేదు. అందువల్ల కోపగించిన (కాతాళము అంటే కోపం)కళ్ళనుండి నీళ్లు ప్రవహించాయి. అలా జాలువారిన కన్నీరు ఒక సరస్సుగా మారి, ఆ సరస్సులో మునిగితేలుతూ అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న చేపల లాటి మనసుకు వియోగాన్ని దాటడానికి ఈదడం నేర్పుతూ ఉండే ఆ తరుణి ఏడనున్నదో అని వెతుకుతున్నారు శ్రీపతి.

ఇక రెండవ చరణంలో, ఆ తల్లి నవ్వును గుర్తుచేసుకుంటూ, ఆమె ఎర్రని అధరాల నుంచి

ముత్యాలవలె రాలే ఆ నవ్వులు జలజలా కురిసే

విరులకు ధీటైన రీతిని తలపిస్తూ, ఆ తరుణి దంతపు కాంతులు అదనంగా లంచం వలె ఇచ్చిన మెరుగులతో సమ్మిళితమై ఇంతకు ఇంత సౌందర్యాన్ని ఒకబోస్తాయని, శ్రీసతి దరహాసాన్ని మానసిక దర్శనం చేస్తున్న అయ్యవారు ఏడనున్నదో ఈ తరుణి అనుకుంటున్నారు.

చీకటి తొలగి వెలుగున మెరుస్తూ గోచరించే ఇసుక తిన్నెలా, వేంకటపతికి దర్శనమిచ్చిన అలమేలు, అలుకను అనురాగంగా మార్చి, గోముగా స్వామివారి కౌగిలిలో ఒదిగిపోయి, మగనిపై నేరాలెన్నుతూ, కసిగా శృంగార సమయంలో అనురాగ చిహ్నములైన నఖక్షతాలతో, ఆతరుణిమణి స్వామివారిపై అనురాగ రసాన్ని కురిపిస్తూ ఉండటం.

అలా తానే అయ్యవారై, తానే అమ్మవారైన అన్నమా ర్యుడు, ఆ జగదేకపతి జగన్మాతల శృంగార వైభవాన్ని అద్భుత రచన చేసి ఈ సంకీర్తనలో కళ్లకు కట్టించారు.

“తెలుగు పదానికి జన్మదినం”

- పారుపల్లి శ్రీరామచంద్రమూర్తి

జీత రాశి

తల్లిదండ్రులను ప్రత్యక్ష దైవాలుగా
చూసుకునే బిడ్డలు ధన్యులు!

- స్వామి వివేకానంద

తండ్రి తను వెనుకన వుండి మనలను ముందుకు నడిపిస్తాడు. మన విజయాన్ని తన విజయంగా భావించి గర్వంతో, ఆనందంతో పొంగిపోతాడు. తండ్రి అంటే కేవలం ఒక బంధం కాదు, మన జీవితంలో కనిపించని ఒక బలమైన ఆధారం. తను ఎక్కువగా ప్రేమను మాటల్లో చెప్పకపోవచ్చు, కానీ తన బాధ్యతల్లో చూపిస్తాడు. తన కోరికలను పక్కన పెట్టి, పిల్లల కలలకు దారి వేస్తాడు. వారి విజయాల్లో నిశ్శబ్దంగా నవ్వుతాడు, వారి అపజయాల్లో ధైర్యంగా అండగా నిలుస్తాడు. అతని త్యాగాలకు లెక్కలు ఉండవు, అతని ప్రేమకు షరతులు ఉండవు, అతని ఆందోళనలకు హద్దులు ఉండవు.

ప్రతి విజయవంతమైన వ్యక్తి కథ వెనుక, ఎక్కడో ఒకచోట ఒక తండ్రి ఉంటాడు. ఆ తండ్రి పాత్ర తప్పకుండా వుంటుంది. నీ కోసం తను పరిగెడతాడు. తను అలిసిపోతాడు, తను తాపత్రయపడతాడు, కాని ఇవేవి తెలియకుండానే చేస్తాడు, నువ్వు తెలుసుకొని కృతజ్ఞతలు చెప్పే సమయానికి ఆయన వుండడు. ఇది ఒక నాన్న కథ కాదు. అందరు నాన్నలు ఇంతే.

నాన్న భుజంపై తల వాల్చిన బిడ్డకు ప్రపంచం ఎంత పెద్దదైనా భయం ఉండదు... నాన్న చేయి పట్టుకున్న చిన్న వేళ్లకు దారి తెలియకపోయినా అడుగు తడబడదు... తన కన్నీళ్లను దాచుకుని పిల్లల నవ్వుల కోసం బతికే మనిషి నాన్న... తన కలలను పక్కన పెట్టి పిల్లల కలలకు రెక్కలు కట్టే మనిషి నాన్న. ప్రపంచం మొత్తం దూరమైనా “నాన్న ఉన్నాడు” అనే ఒక్క సమ్మతం చాలు... గుండెకు కొండంత ధైర్యం వస్తుంది.

ఇన్ని చేసిన నాన్న మనకు కోపిష్టిగా, కర్మసుడిగా, కతువుగా కోప్పడే మనిషిగా కనపడతాడు కాని దాని వెనకా ఏ ఒక్క కారణం మనం అర్థం చేసుకోము, అర్థం అవ్వదు కుడా.

భారతీయ సంస్కృతిలో ‘నాన్నే’ ఇంటి పెద్ద. “పితృదేవోభవ” అన్న ఉపనిషత్ వాక్యాన్ని అనుసరించే రామాయణ, భారత భాగవతాలన్నీ కూడా తండ్రిని మహోన్నతంగా నిలిపాయి. ధర్మానికి, త్యాగానికి ప్రతీకగా చిత్రించాయి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే.. తండ్రి - పిల్లల్ని తీర్చిదిద్దే శిల్పి,

ఓడినా... గెలిచినా... వెన్ను తట్టి, “మళ్లీ ప్రయత్నించు” అని ధైర్యం చెప్పేవాడు నాన్న.

నాన్న ఒక ధైర్యం, నాన్న ఒక భరోసా,
నాన్న దేవుడిచ్చిన గొప్ప వరం. కాదు, నాన్నే దేవుడు!
నాన్న ఆశీస్సులు పిల్లలకు రక్షా కవచం.

“మాతృ దేవోభవః, పితృ దేవోభవః, ఆచార్య దేవోభవః”

తండ్రులను గౌరవించే విధానము రామాయణము అయోధ్యాకాండములో తల్లితండ్రుల సేవ గురించి రాముడు ఇలా చెప్పాడు.

“ఏష ధర్మస్తు సుశ్రోణి పితృత్వాత్ శు వధ్యతా,

అతశ్చ తం వ్యతిక్రమ్య నాహం జీవితుముత్సహే॥,

“అస్వాధీనం కథం దైవం ప్రకారైరభిరాధ్యతే॥,

స్వాధీనం సమతిక్రమ్య మాతరం పితరం గురుమ్॥, (30-31, 32),

ప్రత్యక్షదైవస్వరూపులైన మన ఎదుట యున్న వారిని కాదని ఎక్కడో ఉన్న పరదైవములను ఆరాధించుట యుక్తముకాదు. ఓ జానకీ తల్లితండ్రులకు విధేయుడనై వారి ఆజ్ఞలను పాలించుటయే ధర్మము. నా బొందిలో ప్రాణమున్నంతవరకు ఆ ధర్మమును అతిక్రమించను. అంటాడు.

ఇది తండ్రికి ఒక కొడుకు ఇవ్వవలసిన గౌరవము.

“యతో మూలం నరః పశ్యేత్ ప్రాదుర్భావమిహోత్తమః,
కథం తస్మిన్ న వర్తతే ప్రత్యక్షే సతి దైవతే” (18-16),

ఓ కైకేయీ మాతా! నా వలన నా తండ్రికి ఏమైనా అసంతృప్తి కలిగినదా ఏమి? అది నాకు కష్టం కలిగిస్తుంది. కారణము”” ప్రతి వ్యక్తి కిని జన్మనిచ్చిన తండ్రి ప్రత్యక్ష దైవమే. అట్టి తండ్రి సజీవుడై ఆజ్ఞాపించగ ఆయనకు అనుకూలముగ ప్రవర్తించుటయే ప్రతిఒక్కరి కర్తవ్యమని అంటాడు.

ఇదీ ప్రతి కొడుకు తండ్రిమాటకు ఇవ్వవలసిన గౌరవము.

అయ్యో తండ్రిగారు కన్నీరు పెడితున్నారేల?

“హితేన గురుణా పిత్రా కృతజ్ఞేన నృపేణ చ,
నియుజ్యమానో విప్రభిః కిం కుర్యామహం ప్రియమ్॥ (19-05),

నాకు నా తండ్రియే హితుడు, గురువు, ప్రత్యక్షదైవము. అట్టివాని ఆజ్ఞలు నేనెలా పాటించకుండగ యుండగలను? నేను తండ్రిమాటలకి కట్టుబడి రాజ్యాధికారము త్యజించి వనవాసములకు వెళ్లగలవాడను.

ఇదీ కుమారులుగ తండ్రి మాటలకు గౌరవము ఇవ్వవలసిన పద్ధతి.

తల్లి తండ్రులను గౌరవించు విధానము వారిని ప్రేమించు మార్గము వారి మాటలను దక్కించు నైపుణ్యము రామాయణము మనకి నేర్పు తున్న తీరు అద్భుతము అత్యంత ఆదర్శనీయము. రామాయణ కాలంలోనే తండ్రి గురించి శ్రీ రామచంద్రుడు తండ్రికిచ్చిన విలువ, గౌరవం చూసారుగా.

అపార కరుణా సముద్రుడు నాన్న- ఆటుపోట్ల అలలు ఎన్నైనా బెదరక చెదరక నిబ్బరంగా వుంటాడు; నాన్నలు అందరూ అంతే నేమో రోల్ మోడల్స్ గా జీవితపాఠాలన్నీ నేర్పుతారు; బిడ్డల భవితకై కృషిచేసే నిరంతర శ్రామికుడు నాన్న నిత్యం వెలిగే అఖండ దీపం నాన్న మాటకందని మధుర భావన నాన్న. పిల్లలను అత్యున్నత స్థాయికి చేర్చడానికి ఎన్నో ఎన్నెన్నో ఇబ్బందులు ఇక్కట్లు పది మన ఇష్టాలను తన ఇష్టాలుగా చేసుకుని మనల్ని గెలిపిస్తాడు. నాన్నే ప్రత్యేక్ష దైవం, ఆలయ శిఖరం నాన్న, అడగకనే వరాలిచ్చేసి ప్రేమను ధనాన్ని మొత్తం పిల్లలకు ఇచ్చేసి తాను మాత్రం ఒంటరైపోతాడు. పిచ్చినాన్న.

నాన్న...నాన్న...నాన్న, కమ్మనైన ఆ పిలుపు, కనుమరుగైతే కానీ, తెలియదు సదా స్మరించే, గురుత్వులుడు నాన్నేనని. □

GOTETI GRAPHICS

The Complete Printing Solutions

*Complete Service
from Designing to Delivery*

What we do....

BOOKS ❖ Biography ❖ Magazines ❖ In-house magazines ❖ Souvenirs
❖ Brochures ❖ Diaries & Company profiles.

OFFICE STATIONARY ❖ Business Cards ❖ Letterheads ❖ Invoice ❖ Vouchers ❖ Receipts
❖ Delivery Challan Books ❖ Invitation Cards ❖ Wedding Cards ❖ Other occasion Cards
❖ Dance Arangetram Cards ❖ Hotel Menu Cards ❖ Merit Certificates.

BINDING OPTIONS ❖ Hard cover ❖ Soft cover ❖ Perfect Bind ❖ Spiral bind
❖ Wiro bind & Comb Binding.

64 (16), Thambiah Road, West Mambalam, Chennai - 600 033. INDIA

☎ : 044 2474 2091 / 2371 6322 📞 : 98400 48491 E-mail : gotetigraphics@gmail.com

KCP

CEMENT

BUILT TO LAST

KCP

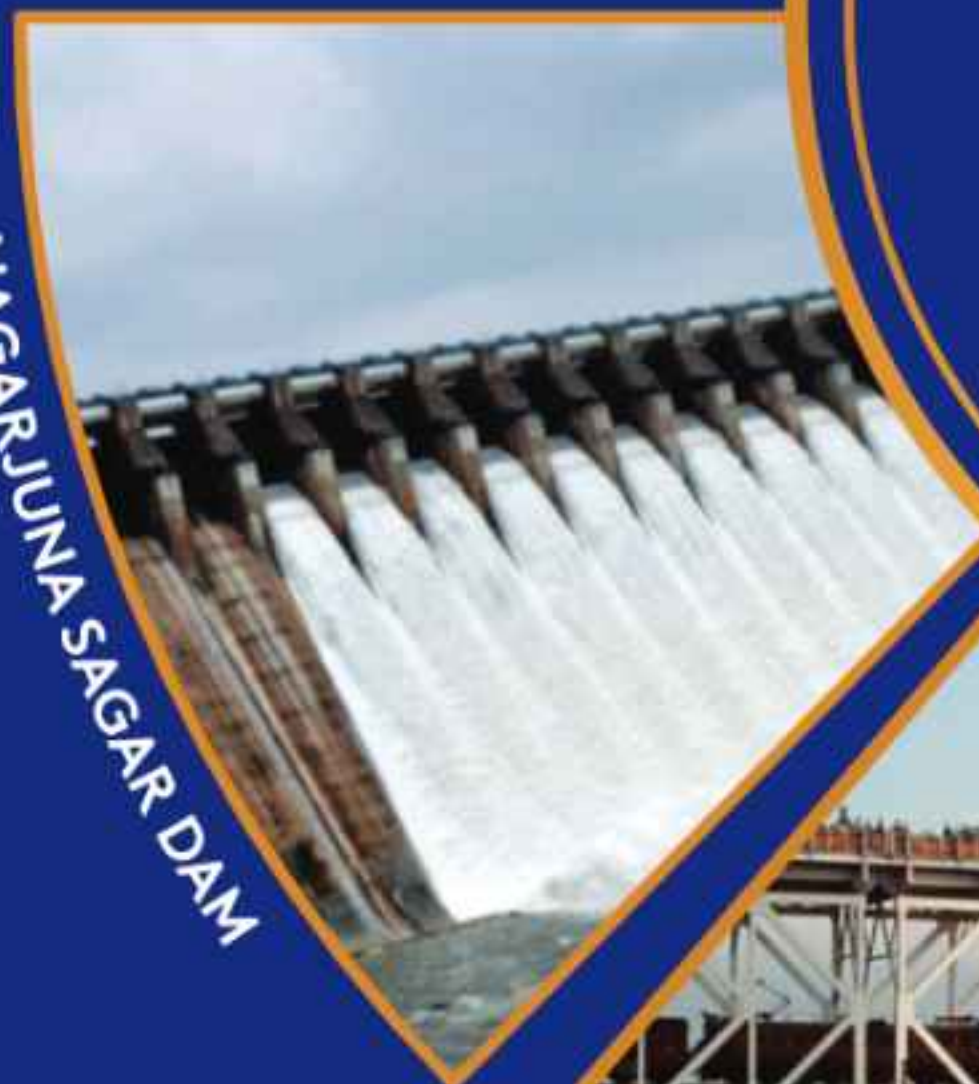
Super Sreshtaa

THE NEW GENERATION CEMENT

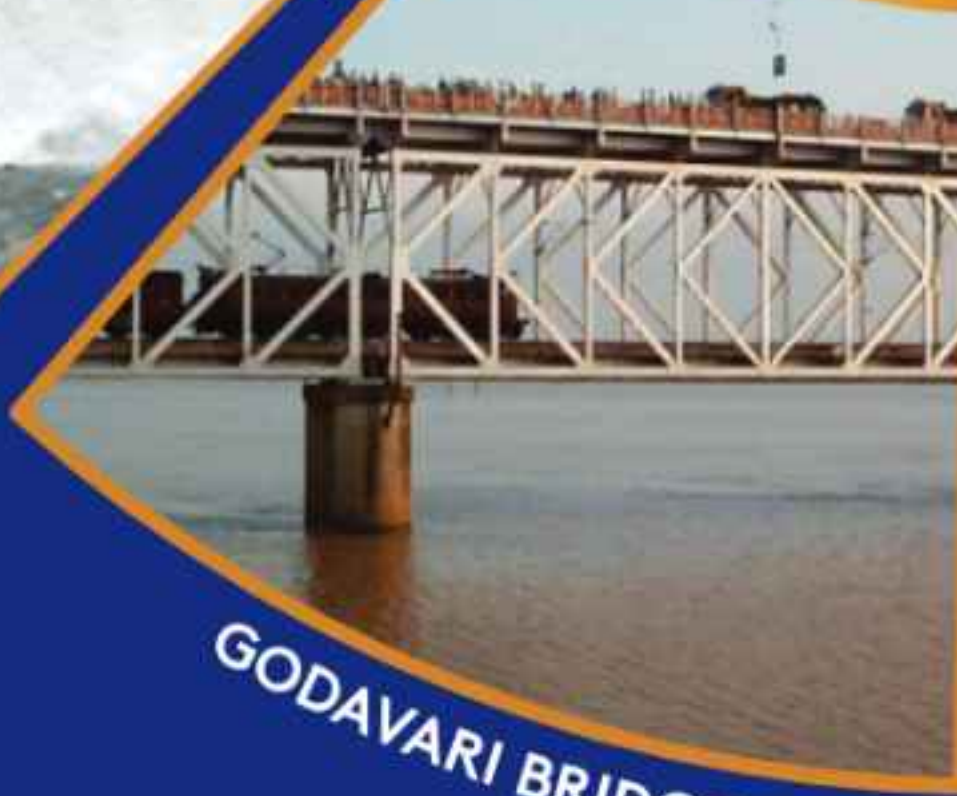
65⁺

YEARS OF TRUST

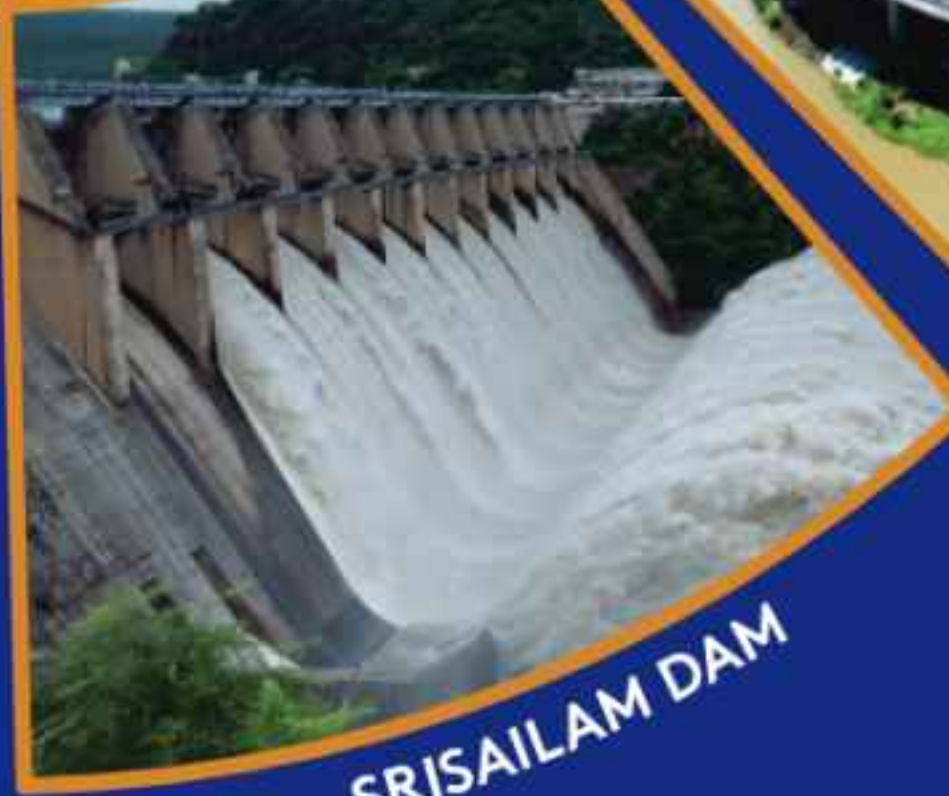
NAGARJUNA SAGAR DAM

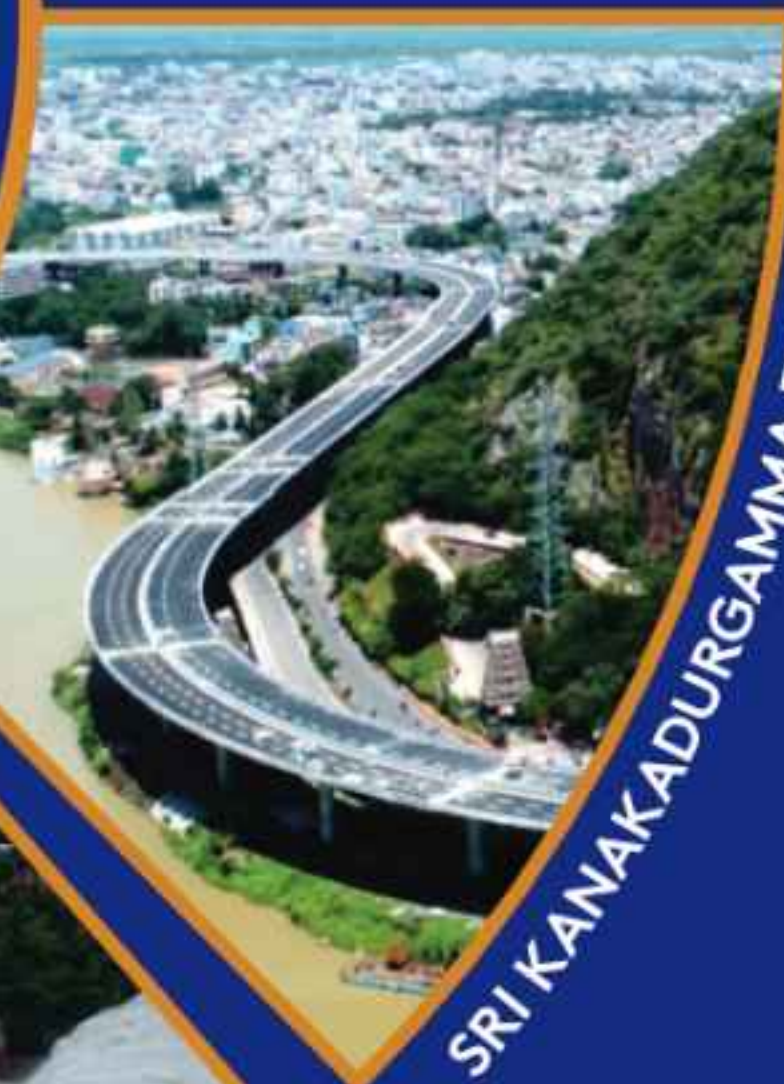
GODAVARI BRIDGE

SRISAILAM DAM

SRI KANAKADURGAMMA FLYOVER

THE KCP LIMITED

BUILDING THE NATION SINCE 1958

Registered Office: "Ramakrishna Buildings" No.2 Dr.P.V.Churian Crescent, Egmore, Chennai-600008 Tel:+9144-66772600-67,
Cement Marketing Head Quarters: Plot No. 10, Gayatrihills, MLA & MPs Colony, Road No. 10 C, Jubileehills, Hyderabad-500033,
Tel: 040-23253503 - 510, Cell: 9989597775, Mail: ceo.cb@kcp.co.in, CIN L65991TN1941PLC001128

cement.kcp.co.in

WhatsApp : 6309909109